

ஆத்ம ஜோதி

ஆறுமுகசுவாமிகள்

ஆத்ம

ஓர் ஆத்மீக

ஜோதி

மாத வெளியீடு

எல்லா உலகந்தும் இறைவன் ஒருவனே

எல்லா உடலும் இறைவன் ஆலயமே—கத்தானந்தர்

சோதி 8 | மன்மதஸ்ரூ பங்குனிமீ 3-ந்வு (16-3-56) | சுடர் 5

பொருளடக்கம்.

விஷயம்	பக்கம்
1 ஞானயாகம்	129
2 ஞானியர் சினைப்பு	130
3 ஆறுமுகசுவாமி	131
4 ஏன் பள்ளிகொண்டார்	136
5 தசரதர்—ஜனகர்	137
6 திருமுறைக் காட்சிகள்	140
7 பழக்கடை ஞானப்பழம்	146
8 நானும் எனது குருநாதரும்	157
9 ஸ்ரீகதிரைமணிமாலை	159
10 எது பூமிதான இயக்கம் [சுவர் சிம்பக்கம்]	

ஆத்ம ஜோதி

ஆயுள் சந்தா ரூ. 75. வருட சந்தா ரூ. 3. தனிப்பிரதி சதம் 30

கௌரவ ஆசிரியர்: க. இராமச்சந்திரன்

பதிப்பாசிரியர்:— நா. முத்தையா

ஆத்ம ஜோதி நிலையம் தாவலப்பிட்டி [மலேசு]

ஞான யாகம்

சுவாமி சிவானந்தர்

ஒரு செய்திப்பத்திரிகையையோ அல்லது ஒரு மகானின் அரிய நூலையோ அல்லது வேதம் முதலிய தர்ம சாஸ்திரத்தையோ படிக்கும் போது அதிலுள்ள மிகமுக்கியமான பாசங்களைக் குறித்துவைத்துக்கொள்ளுங்கள். பிறகு அந்தப் பாசங்களிலுள்ள சாரத்தை 6 முதல் 10 வரையுள்ள சிறு வாக்கியங்களாகத் திரட்டி எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். இது ஒரு சிறு களஞ்சியமாகும்: இம்மாதிரி மாதா மாதம் ஒவ்வொரு புதுக்களஞ்சியம் தயார் செய்யுங்கள். பிறகு அது போன்ற பல பிரதிகளை எழுதி அவற்றை உங்கள் நண்பர்களிடம் கொடுங்கள். மேலும் உமது உறவினர்க்கோ நண்பர்களுக்கோ கடிதம் எழுதும் போது அதனோடு இத்தாய சிந்தைக் களஞ்சியத்தின் பலபிரதிகளைத் தயாரித்து பரப்புமாறு கேட்டுக்கொள்ளுங்கள். இது ஒரு ஞான யாகமாகும். முடிவில் இது தேசம் முழுவதும் பிரசாரம் அடைந்து விடும். இம்மாதிரியான களஞ்சியங்களால் ஏற்படும் நன்மை இவ்வளவென்று கணக்கிட்டுச் சொல்ல முடியாது. அது மனிதர்களின் உள்ளத்தில் ஒரு தெய்வீக எழுச்சியை உண்டாக்கிவிடும். தேசம் முழுவதும் குடி கொண்டிருக்கும் அஞ்ஞானத்தைக்களைய இது ஒரு உறுதியும் சுலபமுமான ஆயுதமாகும்: இடுக்கண் உண்டாகுங்கால் இது ஒரு ஊன்று கோலாகும். இத்தகைய தாய சிந்தைக்களஞ்சியத்தை தினம் காலையில் ஒருமுறை ஆழ்ந்துபடித்து வருவதால் மனதிலுள்ள குற்றங்களை நாளுக்கு நாள் அகற்றி மனிதனைத் தூயதெய்வீக சக்தியுடையவனாகச் செய்யும்.

ஞானியர் நினைப்பு.

சுவாமி சுத்தானந்தர்

எத்தனை சத்தருக்களை எனக்கு விளக்கினே! இறைவனே இந்தப் பாடும் மனக்குதிரை ஆசையாணவ மடமையிருட்டு, காட்டிற் சிக்கியலையாமல் ஞானம் வைராக்கியம் என்னும் லகான்பிடித்திழுத்து எத்தனையோ குருமார்கள் மூலம் இதை அடக்கியாண்டு உனது ஸ்வரூபநகருக்குக் கொண்டுவந்தாய்! உன் வடிவாகவந்து தோன்றியும் தோன்றாமலும் வின்று என்னையாண்டு கொண்ட குருமார்களுக்கெல்லாம் வணக்கம், நான் சிறுபிள்ளையாகத் தெருவில் விளையாடும்போது ஒரு பைத்தியக்காரப் பக்கிரி மாதிரி வந்து என்னைத் தனியே அழைத்துச் சென்று சுத்தோக மந்திரத்தை யளித்தானே அந்த சத்தருவிற்கு முதல் வணக்கம் செலுத்துகிறேன். பிறகொருபரதேசி மாதிரிவந்து எனக்கு இலக்கண இலக்கியங்களைக் கற்பித்து உன்னைப்பாடுந்திறமை யளித்தானே, அந்த சத்தருவிற்கு வந்தனம். குடும்பத்துயர் நாடகங்களைக்கண்டு உலகை வெறுத்து 'தாயேயே துணை' என்று காலேப்பிடித்துக் கொண்டதும். மதுரையில் எனக்கு கொரு அந்தர் திருஷ்டியும் அருளொளியும் அளித்தானே அந்தப் பரதேவிக்கு வணக்கம். வேதாந்த சித்தாந்த தத்துவங்களையும் யோசனைகளையும் எனக்குப் புகட்டிய குருமார்களுக்கெல்லாம் வணக்கம். தகரவித்தையை எனக்களித்த அந்த ஞானக்கண்ணருக்கு வணக்கம். வேதாந்த சித்தாந்த சமரசத்தை ஆராய்ந்து செல்லுகையில் தாயுமானவர் சிருவுள்ளத்தை எனக்கு நிதர்சனமாகக் காட்டிய அந்த சிவஞான சித்தருக்கு வணக்கம். அரசியற் சமுலிலும் புற இயக்கங்களிலும் மனத்தை விட்டலையும்போது, ஒற்றுகை என்னுடனே வந்து என் விழிதிறந்தானே அந்த அறிவாளிக்கு வணக்கம். கற்றதும் கேட்டதும் கண்டதும் நிம்மதியளிக்காமல் நான் மெய்ஞ்ஞானம் தேடித்திரிகையில், இதோ பார் உண்மை' என்று என்னையாட் கொண்டதே ஒரு ஞானச்சுடர், அதற்கு வணக்கம், சஹஸ்ரார யோகசித்திபெற என்னையாட் கொண்ட பூரணயோகிக் குவணக்கம். எண்ணாலும் எழுத்தாலும் சொல்லாலும் குறிப்பாலும் சொல்லிற்றந்த மோனத்தாலும் எனக்கருள் புரிந்த எல்லாக்குருமார்களுக்கும் அடியேன் வணக்கம் செலுத்துகிறேன்! குருவே இறைவன்!

ஆறுமுகசுவாமி

(ஆசிரியர்)

பலமகான்களை ஈன்றெடுத்த பெருமை ஈழநாட்டிற்கு உண்டு 'ஊரிலான், பேரிலான், குணங்குறியிலான்' என்றதுபோல் ஊர் பேர் அற்று இறைவனேயே இறைவனாயும் மக்களோடு மக்களாயும் வாழ்ந்து சென்ற மகான்கள் பலர் உளர். அவர்கள் தம்மை உலகத்திற்குக் காட்டாதே வாழ்ந்து சென்றார்கள். ஜீவன் முக்தர்கள் தம்மை வெளியாருக்குக் காட்டிக்கொள்ள விரும்புவதில்லை, உலகம் நம்மைப்பார்த்து ஒரு பைத்தியகாரனென்று சொல்லும் வரையில் அவர்கள் செய்கைகள் இருக்கும். கைவலயத்தில் உள்ள பாடல் ஒன்று ஞாபகத்திற்கு வருகின்றது.

'காமமாதிகள் வந்தாலும் கணத்திற்போம் மனத்திற்பற்றார்
தாமரையிலைத் தண்ணீர்போல் சகத்தொடுங் கூடிவாழ்வார்
பாமரனைக் காண்பிப்பார் பண்டிதத்திறமை காட்டார்
ஊமருமாவார் உள்ளத்து வகையாம் சேவன்முத்தர்'

இதற்கு இலக்கணமாக வாழ்ந்தவரே நமது ஆறுமுக சுவாமிகள். சுவாமிகளுடைய பிள்ளைத்திருநாமம் ஆறுமுகம் என்பது. அனலைகளைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். "கூறாமல் சந்தியாசங்கொள்" என்று முடியும் ஞானையார் பாடலை யாவரும் அறிவீர்கள் அப்பாடலை இந்த ஆறுமுகமும் நன்குகற்றி திருச்சார்போலும், மனைவிக்கும் கணவனுக்கும் இல்வாழ்வு ஒத்துவரவில்லை. ஒருநாள் மனைவியார் மீது மிகுந்த கோபம். அக்கோபத்தை மனைவியார் மீது காட்டி ரைல்லர். தான் நாட்டிய மரவளக் கோட்டத்தின் மீது காட்டினார். சமீபத்தில் நாட்டப்பெற்ற மரவளக் கட்டைகளைல்லாம் ஆறுமுகத்தின் கோபத்தினால் பாட்டில் புரண்டு வீழ்ந்தன. உடனே வீட்டைவிட்டுப் புறப்பட்டுவிட்டார்.

உள்ளத்தில் வைராக்கியம் ஏற்றினார். யாழ்ப்பாணத்துப் பெரியகடை வளவுக்குள் வந்தார்; 20 ஆண்டுகள் கடை வளவைவிட்டு அசையாமலே இருந்தார். உடையை மறந்தார். உடலை மறந்தார்; உணவை மறந்தார். தன்பாட்டில் ஏதாவது பேசிக்கொண்டிருப்பார். அப்பேச்சும் எளிதில் மறந்துவிடுவார். தோளில்

ஒரு பை. பகல்முழுவதும் ஒருமரத்தின்கீழ் சிற்பார். யாருடைய தொல்லைக்கும் போகமாட்டார். உடைகள் தண்ணீரைக் கண்டறியா. பற்கள் கரியைக்கண்டறியா. தலை, எண்ணெயைக்கண்டறியாது இவ்வளவு அவலட்சணக் கோலத்தினூடும் கெட்டநாற்றம் என்பதேகிடையாது. உடம்பில் எப்போதும் ஒரு சுகந்தவாசனை இருந்ததாகவே நெருர் சிப்பழகிய பக்தர்கள் கூறுகிறார்கள். நன்றாக வெற்றிலை மெல்லுவார். அதுவே வாய்க்குப் பொழுதுபோக்காகும்.

பெரியகடையின் வியாபாரஞ்செய்யும் சில பெண்களுக்குச் சுவாமியார்மேல் ஒருநம்பிக்கை; கிழங்க வியாபாரம் செய்த ஒரு அம்மையார் வீட்டிலிருந்து கிழங்கு அளித்துக் கொண்டுவந்ததும் முதலில் சுவாமிகளை உண்ணப்பண்ணியே பின்பு வியாபாரம் செய்வது வழக்கம். அம்மையார் எவ்வளவு கிழங்கு அளித்துக்கொண்டு வந்தாலும் அவ்வளவும் ஒருசில சிமிஷங்களில் விலையாகினிடும். மரத்தின்கீழே ஒரு பைத்தியம் சிற்கிறதென்று சொல்லிச் சென்றார்கள் லட்சக்கணக்கான மக்கள். அவர் உன்மை நிலையை அறிந்து அவரைத் தரிசித்துச் சென்றோர் மிஷ்சிலராவார். நாம் எசைவேண்டாம் என்று குப்பையில் எறிகின்றோமோ அதைத்தேடிச் சேர்த்துவைத்துக்கொள்வார். நாம் எதை விரும்புகின்றோமோ அதை எல்லாம் அவர் விரும்புவதில்லை. கடை வளவுக்கள் சிர்கும்வரை, யாராவது வலிந்துகொண்டு வந்து கொடுத்தால் உணவுமாத்திரம் ஏற்றுக்கொண்டார். பணம் என்பது கையால் தொட்டதும் கிடையாது. ஓடும் பொன்னும் ஒக்கனோக்கும் உள்பாங்குடன் இருந்தார். யாராவது கூடிநிற்கும்போது உணவு வந்தால் அவ்வளவையும் யாவருக்கும் சமமாகப் பங்கிட்டே தானும் ஒருபங்கு சாப்பிடுவார். உன்னிடம் உள்ளதை மற்றையோருக்கும் பகிர்ந்து உண். பொருட்செல்வம் நிலையில்லாதது என்பதை வாயாற் சொல்லாமல் தமது வாழ்க்கைமூலமே மற்றையோருக்கு அறிவித்தார். மன ஆறுதல் பெறுவதற்காகச் சுவாமிகளிடம் வந்து சிறிதுநேரம் தனிமையில் தங்கி அவரது தரிசனத்தால் ஆறுதல் பெற்றுத் திரும்பியவர்கள் இன்றும் பலர் இருக்கின்றனர். சுவாமிகளின் உயர்ந்த நிலையை உள்ளவாறுணர்ந்த அடியார்கள் சிலர் சிவராத்திரி வருடப்பிறப்பு போன்ற விசேட தினங்களில் சுவாமியை வந்த தரிசித்துச் செல்வாராயினர். தம்மை அன்போடு தேடி வந்தார்க்கும் வேடிக்கைபார்க்க வந்தார்க்கும் ஒரே விதமான கருணையையே சுவாமிகள் பாலித்தார்கள்.

பெரியகடையின் வடபக்கத்துத் தெருவில் செல்லத்துரைச் செட்டி யாருடைய வீடு. ஒரு திருக்கார்த்திகைத்தினம், திரு செல்லத்துரை அவர்களும் மனைவியார் சங்கரம்மாவும் நல்லூர்க் கந்தசுவாமிகோயிலுக்குச் சென்றார்கள். திருக்கார்த்திகைத்திருவிழா முடிந்ததும் வீடு திரும்பினார்கள். வீட்டில் அதிசயம் ஒன்று. நல்லூர்க்கந்தப்பெருமானைக் கும்பிட்டபலன் கைமேல் கிடைத்தது. அவர்கள் வரும்போது அவர்களுடைய வீட்டுவீரூந்தையில் சுவாமியார் இருக்கின்றார். தம்பதிகள் இருவரும் ஆனந்தபாஷ்யம் பொழிய சுவாமிகளை வீழ்த்து வணங்கினார்கள். தாம் செய்த தவமென்று தம்மைத் தாமே புகழ்ந்துகொண்டார்கள். இதைப்பலர் கேள்வியுற்றார்கள். சுவாமிகளைத் தரிசிக்க வந்தார்கள். தமது இல்லங்களுக்கு வரும்படி அழைத்தார்கள். சுவாமிகள் அந்த இடத்தை விட்டுச் செல்ல மறுத்துவிட்டார்கள். பெரிய கடையுள் இருப்பது ஆண்டுகளாக எவ்வாறு ஒரே இடத்தில் நின்றாரோ அவ்வாறே திரு செல்வத்துரை அவர்களுடைய வீட்டில் பதினமூன்று ஆண்டுகள் இருந்தார். ஒரு கட்டில் ஒரு மெத்தை அதில் படுப்பார்; எழுந்திருப்பார். விருந்தைக்கு வெளியே அவருக்கு நேராக வெற்றிலை பாக்கு உச்சிஷ்டம். பெரிய கடையினுள் வேடிக்கைபார்க்கவந்த பலர் இப்போ சுவாமிகளைப் பக்தி சிரத்தையோடு தரிசிக்கவந்தனர். வெளியூரிலிருந்தும் சுவாமிகளைத் தரிசிப்பதற்காக நாள்தோறும் நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் வரத்தொடங்கினார்கள். சிலர் படலையைத் திறந்து உள்ளே வரும்போதே சுவாமிகள் உரத்தகுரலில் அவர்கள் உள்ளத்தில் உள்ளதைக் கூறி அதற்கு விடையும் கூறிவிடுவார். சிலரைக்கண்டால் தகாதவார்த்தைகளால் ஏசுவார். ஏச்சைக்கேட்டவுடனே சிலர் பயந்து திரும்பினிடுவர். அவையெல்லாம் தம்மைத் திருத்துவதற்கே என்று மனதுட்கொண்டு அவரிடம் சரண்புகுந்தோருக்கு அவர் குற்றமெல்லாம் போக்கிச் சாந்தியளித்து அனுப்புவார்.

பலமுறைகளில் சுவாமிகளின் பக்கத்தே இருந்து அவரது திருவருட்பிரசாதத்தை அநுபவித்த பலருடைய அபிப்பிராயப்படி எகிரேவருபவர்களின் மனோநிலைக்குத்தக சுவாமிகளுடைய பேச்சும் மாறிவிடுமாம். சில சமயங்களில் சுவாமிகள் வெகுவேகமாகப் பேசுவார்கள். அவற்றின் கருத்து எல்லாருக்கும் விளங்குவதில்லை. சுவாமிகள் சொன்ன விஷயத்தின் உள்ளப்பாங்கு யாரிடம் இருக்கிறதோ அவர் மாத்திரந்தான் தமக்காகச் சொல்லப்பெற்றது என்பதை விளங்கிக்கொள்வார்.

பெரியகடையில் அன்றாடம் கூலிவேலை செய்து பிழைக்கும் பலரை அதிகாலையில் சுவாமிகள் முன்னிலையில் காணலாம். அதே போல் மாலையிலும் காணப்படுவார்கள். இவர்களைக் கண்டதும் சுவாமிகள் மிக உதாசினமான முறையில் ஏசுவர்கள், சுவாமிகளிடம் ஏச்சவாங்குவதை ஒரு பெரும் பேராகக் கருதினார்கள் அம்மக்கள். சிலரை அழைத்து ஒருசதம் இரண்டுசதம் பணம் கொடுப்பார் அதனை அவர்கள் பெறுதற்கரிய பெரும்பேறு கிடைத்ததென மகிழ்வோடு பெற்றுச் செல்வர். இப்பழக்கம் திரு, செல்வத்துரையவர்களுடைய வீட்டிற்கு வந்தபின்பே ஏற்பட்டது. வெளியூரிலிருந்து வரும் செல்வந்தர்கள் சுவாமிகளுக்கு ஏதாவது கொடுக்கவிரும்பினால் அதனை அவர் பெற்று உடனே தனது பட்டினிப்பட்டாளத்தார்க்குப் பகிர்ந்து விடுவார். பிற்காலத்தில் சிலரிடம் பணம் கேட்டே வாங்கினார். சிலர் சுவாமியின் தரிசனைக்காகச் செல்வர். ஒரு பத்துரூபாக்கொடு என்று கேட்பார். அப்படிக்கேட்டதும் இதுகாசு அடிக்கிற சாமி என்று மனதிற்கொண்டு பேசாது நழுவிவிடுகிறவர்களும் உண்டு. கேட்டதை ஒருமுறை கொடுத்துவிட்டுப் பின் அப்பக்கமே செல்லாதவர்களும் உண்டு. பணம் கேட்டால் இல்லையென்று சொல்லிச் சுவாமிகளிடம் வாதாடி அவரிடமிருந்து ஒன்று இரண்டு ரூபாய்கள் பெற்றுச்சென்றவர்களும் உண்டு. சில சமயங்களில் உணவுப்பொருள் நிறைய வாங்கித் தம்மிடம் வருவேருக்கு வயிறுநிறையச் சாப்பிடக் கொடுப்பார்.

சுவாமிகள் விரும்பிச்சாப்பிடும் ஒரு சாப்பாடு குரக்கன் பிட்டாகும். இன்றும் திரு, செல்வத்துரை அவர்கள் வீட்டில் சுவாமிகளுடைய படத்திற்கு வைக்கும் நிவேதனங்களுள் குரக்கன் மாவினாற் செய்ததும் ஒன்றாகும். பெரிய கடையில் பொன்னு என்ற அம்மையார் பிட்டுவிற்புச் சிவனம் செய்பவர். அவர் அதிகாலையில் சுவாமிகளுக்கு பிட்டுகொண்டுவந்து கொடுத்து விட்டே வியாபாரத்திற்குச் செல்வது வழக்கம். மாலை யில் அவ்வம்மையார் வரும் போது தமக்களிக்கப்பட்ட பிட்டின் பெறுமதியைக் கொடுத்து விடுவார். சிலசமயம் மாசக்கணக்காக ஒன்றுங் கொடுக்கமாட்டார். யாராவது பக்தர்கள் மனமுவந்து ஏதாவது கொடுக்க விரும்பினால் என்னுடைய பிட்டுக்காசு இவ்வளவு, பணம் கொடுத்த விடு என்று கூறுவார். சிலசமயங்களில் பொன்னு அம்மையாருடைய பிட்டிக்

கடையில் விலை போவதில்லை. அப்படிப்பட்ட சினங்களில் பிட்டை எடுத்துக்கொண்டு அம்மையார் சுவாமிகள் சந்தித்து வருவார். அங்கு அடியார் கூட்டம் ஒன்று நிறைந்திருக்கும். உடனே சுவாமிகள் பிட்டை வாங்கித் தமது கையினாலேயே அத்தனைபேருக்கும் பகிர்ந்து அளித்துவிடுவார். அங்கிருந்தவரில் ஒருவரே பிட்டிற்சூரிய விலையை யுங் கொடுத்துவிடுவார்.

சுவாமிகள் திரு, செல்வத்துரை அவர்களுடைய இல்லிற்கு வந்தநாள் தொடக்கம் செல்வத்துரை அவர்களுடைய மனைவியார் சங்கர அம்மையார் சுவாமிகளுக்கு உணவு கொடுக்காமல் சாப்பிடும் வழக்கம் இல்லை. இன்றும் சுவாமிகளுடைய படத்திற்கு நிவேதனம் செய்தே சாப்பிடும் வழக்கம் அவரிடத்து உண்டு. திரு, செல்வத்துரை அவர்களுடைய இளையமகளுக்கு இருபது ஆண்டுகளாகக் குழந்தைப்பேறு கிடையாது. சுவாமிகளுக்குச் செய்த சேவையின் பலனாக அவர்களுக்கு இருபது ஆண்டுகளுக்குப்பின் ஒரு குழந்தை கிடைத்தது. இப்படியே சுவாமிகளிடம் பூரண நம்பிக்கை கொண்டார் அத்தனைபேரும். சுவாமிகளின் கருணையை நிறையப் பெற்றிருக்கின்றார்கள்.

சுவாமிகள் சமாதரி அடைவதற்குப் பதினைந்து நாட்களுக்கு முன்பு தான் ஒரு முறை குளிக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக்குளித்தார். பதினாறு வருடங்கட்குப்பின்னர் அன்றுதான் உடம்பில் தண்ணீர் பட்டது. அன்று தொடக்கம் சோறே உண்ணவில்லை. சமாதரிக்கு முற்றுநாட்களுக்கு முன்பு தொட்டில் கட்டி ஊஞ்சல் ஆட்டும்படி கேட்டார். அப்படியே செய்தார்கள். ஈற்றில் சங்கரம்மாவின் மடியில் தலைவைத்தவண்ணமே சுவாமிகள் சமாதரி ந்தார்கள். அவர் சமாதரி அடைந்ததினம் பங்குனிச் சதயநட்சத்திரமாகும். சுவாமிகளுடைய பூதவுடல் இருபாலையைச்சேர்ந்த தானையடியில் சமாதரி வைக்கப்பெற்றது. சுவாமியுடைய பக்தர்கள் மேற்படி தினத்தைத் தானையடியில் சுவாமிகளுடைய குருபூசையாகக் கொண்டாடி வருகின்றார்கள்.

ஏன் பள்ளிகொண்டீர்?

மோகனம்

பல்லவி

ஏன் பள்ளிகொண்டீர்ய்யா ஸ்ரீரங்கநாதரே நீர்

ஆதி

(ஏன்)

அனுபல்லவி

ஆம்பல் பூத்தசையப் பர்வத மடுவிலே
அவத ரீத்திரண் டாற்று நடுவிலேநீர்

(ஏன்)

சரணம்

கோசிகன்சொல் குறித்ததற்கோ அரக்கி
குலையிலம்பு தெறித்ததற்கோ
ஈசனில்லை முறித்ததற்கோ பரசு
ராமன்உரம் பறித்ததற்கோ
யாசிலாதமிதி லேசன் பெண்ணாடன்
வழிநடந்த இளைப்போ
தூசிலாத குகனோடத்தி லேகங்கைத்
துறைகடந்த இளைப்போ
மீசுர மாம்சித்ர கூடச்சிகரக்கல்
மிசைகிடந்த இளைப்போ
காசினிமேல் மாரீச னோடிய
கதிதொடர்ந்த இளைப்போஓடிக்
களைத்தோ தேவியைத் தேடி
இளைத்தோ மரங்கள் ஏழும்
தொளைத்தோ கடலைக்கட்டி
யிணைத்தோ இலங்கைஎன்னும்
காலல் மாநகரை இடித்த வருத்தமோ
இராவணாதியரை முடித்தவருத்தமோ

(ஏன்)

சீகாழி—அருணாசலக்கனி

தசரதர் - ஜனகர்

(காமகோடி)

மக்களில் பலவகையினரைப்பற்றி இராமாயணத்தில் நாம் காண்கின்றோம். அவர்களுள் அரசர்களாக இருந்து நாட்டின் நன்மைக்குக்காரணராய் விளங்கியவர்களுள், தசரதரும் ஜனகரும் வேடரான குகனும், வானரரான சுக்கிரீவனும் இராசுதனான இராவணனும் நம் கவனத்துக்கு உரியவர்களாவர்.

‘பரந்த இடத்தை உடைய உலகமானது மன்னனை உயிராகக் கொண்டுள்ளது’ என்று தமிழ்ச் சங்கநூல் கூறும், மன்னனுடைய இலக்கணங்களை யெல்லாம் வகைப்படுத்திக் கூறத் திருவள்ளுவர் தம் குறளில் பொருளதிகாரம் என்ற பெரும்பகுதியை அமைத்து வைத்திருக்கிறார். இவ்வாறு மன்னரைப் பற்றிக் கூறும் நூல்களெல்லாம் மன்னர்களே இல்லாமல் ஜனநாயகமே ஒங்கிவரும் இக்கர்லத்துக்குப் பயன்படுமா என்ற ஒரு வினா எழலாம். உலகத்தில் மனிதர்களும், ஸ்தாபனங்களும் மாறிமாறி வந்தாலும், தத்துவம் என்றும் ஒரே நிலையாக நின்று விளங்கும் என்பதை நாம் அறிவோம். மனிதன் காரிய நிர்வாகியாக இந்நகிறவரையிலும் அவனிடம் அந்நிர்வாகத்துக்குரிய தகுதிகள் நிறைந்திருக்க வேண்டுமன்றோ? சமூகத்தில் வாழும் ஒவ்வொருவருக்கும் தம் சொந்தக்காரியம், குடும்பக்காரியம், தொழிற்காரியம், சமூககாரியம் போன்ற பல காரிய நிர்வாகங்களில் ஈடுபாடு இருந்தே தீருகிறது. அந்நிர்வாக நிலையை வகிக்கும்போதெல்லாம் நாம் அந்த அந்த நிலைக்குரிய அரசரே; அதற்குள்ள பொறுப்புக்களும், கடமைகளும் நம்மிடம் நிறைந்திருக்கவேண்டும். இது அரசாட்சியிலுமுண்டு, சர்வாதிகாரி ஆட்சியிலுமுண்டு, ஜனநாயக ஆட்சியிலுமுண்டு. ஆகவே இங்காசங்கள் என்றும் மக்களின் வாழ்க்கையின் வழிகாட்டுவனவாகும்.

இனி, மனித வாழ்க்கையில் அறத்துக்கும், மறத்துக்கும் உள்ள வேற்றுமையை மிகச் சுருக்கமாகக் கூறவேண்டுமானால், அறம் பரோபகாரத்தை நினைப்பது; தன்னை மறப்பது என்றும், மறம் தன்னலத்தையே கருதுவது; அதற்கு உதவியான எதையும் ஏற்றுக்கொள்வது; அதற்கு இடையூறான எதையும் எவ்வளவு நல்லதானாலும்

அதை நசுக்குவது என்று கூறலாம். அறவாழ்க்கை வாழ்ந்த மன்னர்கள் தசரதரும்: ஜனகரும். மறவாழ்க்கை வாழ்ந்தவர்கள் வாஸியும் இராவணனும். நாம் அறியா இன்பத்தை நாடுகிறவர்களேயாதலால், அவ்வீன்பத்துக்கு வழியான அறவாழ்க்கை தசரதராலும், ஜனகராலும் எவ்வாறு பின்பற்றப்பட்டு வந்தன என்பதை அறிவது பயனுள்ளதாகும்.

இராமாயணத்தில் இவ்விரு மன்னர்களைப் பற்றிய வரலாறுகள் மிகமிகக் குறைவே. நாயகோத்தமனான இராமனைப்பெற்று வளர்த்ததே தசரதரின் பெருமை: அவருடைய அன்பு நெகிழ்ச்சியின் முதிர்வே இராமாயணக் கதைப் பெருக்குக்குக் காரணம். நாயகி உத்தமமான பிராட்டியைப் பெற்று வளர்த்ததே ஜனகருடைய சிறப்பு. இவ்வளவு குறுகிய இடங்களை இவர்கள் இதிகாசத்தில் பெற்றிருந்தும், உலகம் உள்ளளவும் மக்களின் வாழ்க்கைப் பாதையில் வழிகாட்டும் இரண்டு பெரிய ஜோதி விளக்காக இவர்கள் திகழ்கிறார்கள். சகல புருஷ லக்ஷணங்களும் பொருந்திய இராமனும், அவ்வாறே சகல ஸ்திரீ லக்ஷணங்களும் பொருந்திய சீதையும் பிறந்த நிலங்கள் தசரதரும், ஜனகரும் என்றால் அந்நிலங்களின் தன்மை களையும், வளங்களையும் நாம் ஊகித்தறியலாமன்றோ? ஆகவே சிறந்த மக்களைப் பெறவேண்டும் என்று ஆசைகொள்ளும் பெற்றோர்களுக்கு முன், தசரத ஜனகர்களின் வாழ்க்கைப் படங்கள் என்றும் தொங்கவேண்டுமென்று சொல்லவும் வேண்டுமோ?

அரசன் ஒரு மனிதனே ஆனால் மற்றவர்களுக்கில்லாத பல பொறுப்புக்கள் அவனிடம் அமைய வேண்டும். 'அரசன் எவ்வழி, அவ்வழி 'உலகம்' ஆகையால் அவனுடைய பொறுப்பு மிக மிக அதிகமாகிறது. அவற்றிற்கேற்ற யோக்கியதைகள் அவனிடம் பூரண மாயிருக்கவேண்டும். நாம் ஒவ்வொருவரும் மனிதரே, மனிதற்குரிய பண்புகள் நம்மிடம் எவ்வளவு அதிகமாய் அமைந்துள்ளனவோ அவற்றிற்கேற்றபடி நாம் மனித பூர்ணத்துவம் அடைகிறோம். அவற்றோடு நாம் உலகத்தில் வசிக்கும் நிலைமைக்கு (பதவிக்கு) ஏற்ற சிறப்புப் பண்புகளையும் முடிந்த அளவில் பூர்த்தியாகப் பெற்றிருக்க வேண்டும். அவை நம்மிடம் அமைந்துள்ள அளவுக்கேற்ற பதவிப்பயனை நாம் அடைகிறோம். தசரத ஜனகர் மனிதப் பண்புகளை நிரம்பப் பெற்றவர்கள்: பதவிப்பண்பையும் பூர்த்தியாகப்பெற்றவர்கள் ஆகவே இராமாயண கதாநாயகர்களைப்பெறும் பெரிய வாய்ப்பு அவர்களுக்குக் கிடைத்தது.

கம்பர் தசரதன் சிறப்பைப் பல பாடல்களில் வருணித்திருக்கிறார். அவருடைய பெயரே அவருடைய பராக்கிரமத்தைக்காட்டுகிறது. சம்பராசுரனைத் தொலைத்துத் தேவேந்திரனுக்குப் பட்டமளித்தவர் அவர், வசிட்டர் விசுவாமித்திரர் ருசியசிருங்கர் போன்ற முனிவர்களால் புகழப்படும் அவருக்கு வைதிக சிரத்தை எவ்வளவு இருந்தது என்று விசாரிக்கவேண்டியதில்லை. அவர் பூஜித்த ரங்கநாதரே இன்று நம்மையெல்லாம் வாழ்வித்துக்கொண்டு பூரீ ரங்கத்தில் பள்ளிகொண்டு விளங்குகிறவர். ஆகவே அவருடைய தெய்வபக்தியைக் காண்கிறோம். தன் மனைவியிடத்தும் பிள்ளைகளிடத்தும் அவர் வைத்திருந்த அன்பும் மரியாதையும் அளவிலடங்காதவை. அவ்வன்பே இராமாயணக் கதைக்குக் கால்கொடுத்தது: இராமன், கோசலை, சீதை முதலானவர்கள் அவரிடம் காட்டிய பக்தியையும், ப்ரேமையையும் காணும்போது இத்தகைய ஒரு தகப்பனை, கணவனை, மாமனரை நாம் காணமுடியுமோ என்று ஏங்குகிறோம். ஐடாயு என்ற ஒரு பறவையும் அவரிடம் உயிர்த்தோழமை கொண்டிருந்தது. அவருடைய பரந்த சினேகப்பான்மையை இவ்வரலாறு தெரிவிக்கிறது. காட்டிலே அறியாமல் ஓர் அந்தணர் சிறுவனை அவர் தவறிக்கொண்டுவிட்டபோது அவர் பட்ட துன்பங்களை நாம் கேட்கிறோம். இதனால் அவருக்குப் பாபத்திலிருந்த அச்சம் நமக்குப் புலப்படுகிறது. வாய்மையைக் காக்கவன்றோ அவர் தம் இராஜ்யத்தையும், அருமை மகனையும், தம் உயிரையுமே விட்டார்.

இன்னும் உண்மையறிவும், அருளும், தருமமும், சாந்தகுணமும், பராக்கிரமமும், தானமும், நீதியும் இவையாவும் தசரதனுக்குப் பணிகேட்டன என்று கம்பர் கூறுகிறார். இவர் செய்த யாகங்களாக்கு அளவில்லை' மக்களுக்கு இவரே தாயாம்; தவமாம்; புத்திரமாம்; மருந்தாம்: அறிவாம், அவனுக்கு உட்பகை. புறப்பகை என்ற ஒன்றுமே இல்லையாம். 'உலகினிற் சென்று நின்று வாழ் உயிரெல்லாம் உறைவதோர் உடம்பு ஆயினான்' என்று கம்பர் புகழ்கிறார், அவர் வியோகமானதை சித்திரகூடத்தில் பரதன் வாயிலாகக் கேட்ட இராமர் தம் தந்தையை ஷோக்கி,

நந்தா விளக்கையை நாயகனே! நானிவத்தோர்
தந்தாய்! அறத்தின் தாயே! தயாநிலையே!

திருமுறைக்காட்சிகள் (8)

(முத்து)

திருநாமம் எனக்கு ஒருகாற் பேசாயே.

தலைவனைப் பிரிந்திருக்கிறாள் தலைவி, தலைவன் வருகையை நோக்கியே வழிமேல் வைத்த விழியினளாய் இருக்கின்றாள். தபால் காரனுடைய மணியோசை கேட்டதும் தலைவனுடைய கடிதம் தான் வருகிறதென எண்ணி ஓடுகின்றாள். தந்திக்காரன் அத்தெரு வழியே சென்றதைக்கண்டுவிட்டால் அவள் மனம் படும்பாடு கொஞ்சமல்ல. மணிஓசை கேட்கும் போதெல்லாம் தபாலோ தந்தியோ என்று ஏங்குவாள். யாராவது கணவனுடைய பெயரை உச்சரிக்க கேட்டுவிட்டால் அவளையும் அறியாத ஒரு ஆனந்தம். பத்திரிகையிலே பார்த்துவிட்டாளானால் நான்முழுவதும் அப்பெயரையே பார்த்துக்கொண்டிருப்பாள். பொழுதுபோவதே தெரியாது. கணவன் பெயர் வந்த பத்திரிகை ஒன்றுக்கு இரண்டாக வாங்கிவைத்துக் கொள்வாள். கணவன் புகழை யாராவது பேசக்கேட்டால் அதில் ஒரு தனி இன்பம். அவ்விற்பத்திற்கு அவ்விற்பமே ஈடாகும்.

முற்பக்கத்தொடர்ச்சி

எந்தாய்! இகல்வேந்த ரேறே! இறந்தனையே!

அத்தேரே இனிவாய்மைக்கு ஆர்உளரே மெய்யுற்றார்.

இப்படி இராமர் வாய்விட்டுக் சதறவல்ல சிறப்பு வேறு எந்த ஆடவர் பெற்றார்.

ஐனகரும் இக்குணங்கள் அனைத்தும் பெற்றவர். அதோடு சிறந்த சல்வி கேள்விகளும் ஞானமும் பெற்றவர். அவரைப் பற்றிக் கூறும்போது கவிஞர் 'முறையாலே மறைவேள்வி முற்றிச் சுற்றும் இடக் தரவின் முரசியம்ப இந்திரன்போல் சந்திரன் தோய் கோயில்' இருந்தான் என்று கூறுகின்றான்.

இத்தகைய பேரரசர்களின் தனிமனித வாழ்க்கையும், அரசியல் வாழ்க்கையும் நமக்கு என்றும் நின்று வழிகாட்டுவதாகுக.

இன்பத்தை அநுபவிக்கலாமே தவிர நாவாற் சொல்லவோ செயலாக்காட்டவோ முடியாது, சிற்சில சமயங்களில் கணவன் புகழைக்கேட்கும் போது கடைக்கண்வழியாக ஆனந்த பாஷ்பம்வெளிப்படுவதை அறியலாம். இன்பத்தின் சிகரம் அதுவேதான். அன்பின் வெளிப்பாடும் அதுவேதான். இது சாதாரண உலக வாழ்க்கையில் நாம் கண்டதலைவி.

சம்பந்தப் பெருமானும் ஒருநாள் தலைவியாக மாறினார். அவர் ருடைய தலைவன் தோணியப்பார்தான். மூன்று வயதிலேயே உமையம்மை சமேதராக வந்து ஆட்கொண்டு ஞானப்பாலை ஊட்டியவரல்லவா? தோடுடைய செவியன், விடைஏறி. ஓர் தூவெண்மதி குடி. காடுடைய காலைப்பொடிபூசி என்ற உருவில்கண்ட தலைவரை தமது உள்ளங்கவர்ந்த கள்வனை எப்பொழுதும் குழந்தை உறக்கவில்லை. பருவம் முதிராப்பருவத்திலேயே சம்பந்தத் தலைவியார் காலைக் கொண்டார் உள்ளங் கவர்ந்த கள்வர் மேல் உரியபருவம் வந்ததும் தலைவருடைய பிரிவைத் தாழ்முடியவில்லை. தலைவன் பெயரை மற்றையோர் கேட்க உச்சரித்தல் பண்டைத்தமிழ் பெண்கள் வழக்கில் இல்லை. மனதுள் தலைவன் உருவையே வைத்தாள் பெயர் வேண்டாது தலைவன் உருவையே தியானித்தாள். உயிராவண்ணம் இருந்து உற்றுநோக்கி உள்ளக்கிழியில் உருவெழுதிப்பார்த்தாள். தலைவன் பெயரை யாராவது உச்சரிக்கக் கேட்கும்போதடைபட்டாள். தலைவன் அலாதியானது என்பதை அறிந்தாள். யாரிடமும் இன்பம் தனி அலாதியானது என்பதை அறிந்தாள். யாரிடமும் கேட்பது? கேட்டால் என்ன நினைப்பார்கள். இப்படி ப்பலநாள் ஏங்கி ஏங்கி மனம் புழுங்கினாள் தலைவி. ஒருநாள் அதற்கும் ஒரு தீர்வு கண்டாள்.

தலைவி ஒருகிளி வளர்த்தாள். தலைவிமேலேகிளிக்கு உயிர். கிளிமேலே தலைவிக்கு உயிர்; என்னென்ன பேச்செல்லாமோ கிளிக்குப் பழக்கினாள். தலைவன் நாமத்தை ஒரு நாளாவது வாய்சோர்ந்தும் சொன்னது சிடையாது. முன்பு தலைவன் நாமத்தைக் கிளிக்குப் பழக்கினால் மரியாதைக்குறைவு என்று நினைத்துவிட்டான். இப்பொழுதோ தலைவன் நாமத்தைக் கிளிசொல்லத்தான் கேட்கவேண்டுமென்று ஆசைப்படுகின்றார். காரணம் என்ன. தலைவன் பிரிவுதான். இதற்கு முன்பு பழக்கிய சொற்களாயின் சொன்னஉடனே கிளி சொல்லிவிடும். தலைவி விரும்பும் சொல்லோ கிளிக்குப்புகிது

ஒரு முறை இரு முறை சொல்லிக் கொடுத்தாள் அதன் வாயில் நுழையமாட்டேனென்று விட்டது. கிளியை நயப்படுத்தி ஒருமுறை தலைவனுடைய பெயரை உச்சரிக்கச் செய்யவேண்டுமென்று நினைக்கின்றாள். நரியின் உபசார வார்த்தையில் காகம் மயங்கவில்லையா? தலைவியின் உபசார வார்த்தைகளில் கிளி மயங்குவதைச் சொல்லவா வேண்டும்; பெண் என்றால் பேயும் இரங்கும் என்பாரா? இரங்குகின்ற இரங்குவது பெரிய காரியமா?

சிலர் வீடுகளில் வளர்க்கும் கிளிகளுக்குச் சிறகுகளை வெட்டி விடுவதுண்டு. காரணம்:— அவை கூட்டை விட்டுப் புறப்பட்டால் நெடுந்தாரம் பறந்து விடுமாம். ஆனால் தலைவியினுடைய கிளிக்கோ அப்படி ஒன்றும் நிகழவில்லை. தலைவியின் அன்புக்கயிற்றால் கட்டுப்பட்டுக்கிடக்கின்றது. கிளி பிறந்த நாட் தொடக்கம் அதன் சிறகு பக்குவமாக வளர்ந்து இயற்கையழகு மிகுந்து கிடக்கின்றது இளமை தொடங்கியே வளர்ந்த கூந்தல் பெண்களுக்கு இயற்கை அழகையல்லவா கொடுக்கின்றது. இடையிலே நறுக்குவதும் உதவி முடிவைத்து அழகு படுத்துவதும் செயர்க்கை அழகைத் தானே கொடுக்கும். பெண்களுக்குக் கூந்தல் அழகுபோல பழவைகளுக்குச் சிறகினது அழகாகும். தலைவிக்கு கூந்தலின் இயற்கை அழகைப்பற்றி நன்கு தெரியும். ஆதலினால் கிளியையும் தன் பேச்சிலே மயக்குவதற்காகச் சிறகின் அழகையே முதலிற் பேசுகின்றாள் தலைவி

உலகத்தில், பெரும்பான்மையோருக்குத் தமது வயதைக் குறைத்துச் சொல்லிக் கொள்வதில் ஒரு தனி விருப்பு உண்டு. எண்பது வயதுக்கிழவனார் கூட மற்றவர்களைப்பார்த்து எனக்கு எத்தனை வயது என்று மதியுங்கள் பார்ப்போம் எனக்கேட்கின்றார். உங்களுக்கு என்ன அதிகம் வயதாகி விடவில்லையே, சாதாரணமாக ஒரு நாற்பத்தைந்து வயதுதான் மதிக்கலாம். என்று சொல்லிவிட்டால் அவரது ஆனந்தத்திற்குக் கேட்கவா வேண்டும்? சொன்னவர்மேலே தனிப்பட்ட அன்புடையவராய்க் காணப்படுவார். யாராவது தவறி உங்களுக்கு எண்பத்தைந்து தொண்ணூறு வயது மதிக்கலாம் என்று கூறிவிட்டாலோ கிழவனருடைய முகத்தைப் பார்க்கவேண்டுமே! முகம் உடனே ஒளி இழந்து சொன்னவர்மேலே வெறுப்புடையவராய் மாறிவிடுவார். வாசகர்களே யாராவது தங்கள் வயதை மதிக்கும்படி உங்களிடம் கேட்டால், அவரின்

நல்லெண்ணத்தைப்பெற விரும்பின் கூடியளவு குறைத்துச் சொல்லி அவருடைய நல்லெண்ணத்திற்குப் பாத்திரராகுங்கள். அவர்கள் உங்களைப் பார்த்துக்கேட்பதே வயதைக்குறைவாக மதிக்கவேண்டும் என்பதற்காகத் தான். இந்த விஷயத்தில் தாய்மாரைப்பற்றிச் சொல்லவாவேண்டும், தலைவி பெண்களின் பண்புகள் எல்லாம் நன்கு கைவரப் பெற்றவள். அவர்களுடைய விருப்பு வெறுப்பெல்லாம் நன்கு அறிவாள். ஆதலால் வெறுமனே கிளியே இங்கேவா என்று அழைக்காமல்

“சிறையாரும் மடக்கிளியே இங்கேவா”

என்று அன்பும் இன்புற் தோன்ற அழைக்கின்றாள் தலைவி.

கிளிக்குத் தலைவி எத்தனை போலித உணவுகளை யெல்லாம் ஊட்டியிருக்கின்றாள். பலவித பழங்கள், தேன், பால் இன்னும் பல, தேனை மக்கள் சாப்பிட்டிருக்கிறார்கள். பாலைபும் சாப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அவற்றின் ருசியைத் தனித்தனியே சுவைத்துள்ளார்கள். கிளியும் அப்படியே, பாலைபும் தேனையங் கலந்து சுவைத்தவர்கள் மிக அரிதே. இறை இன்பத்தை அதுபவித்துணர்ந்த பக்தர் ஒருவர்

“பாலுந் தேனுங் கலந்தாற்போலே

பரமா னந்தம் பெற்றேன் முருகா”

என்று பாராட்டுகின்றார். வீட்டிற்கு ஒரு விருந்தாளி வந்துவிட்டால் தாரத்தில் வரும்போதே இன்முகம் காட்டி வரவேற்றல் மரபு வந்த விருந்தாளியைத் தன் வீடுபோல நினைக்கச் செய்வது உபசரிப்போனின் முடிவல்லரியே. அதன்பின் வந்த விருந்தினர்க்கு என்ன உணவு பிடிக்குமோ அதை அறிந்து உபசரித்தல் மரபு. விருந்தாளிக்கு என்னபிடிக்குமென்பதை அறிந்துகொள்ளுதல் கஷ்டம் ஆகையால், அறுசுவையோடுகூடிய தீன்பண்டங்களை விருந்தில் சேர்த்துக் கொள்ளுதல் மரபு. அறுசுவையில் எதுபிடிக்குமோ அதைக்கொண்டு விருந்தாளியின் மனத்தை மகிழ்ச்செய்துவிடலாம். பாலும் தேனும் என்றால் குழந்தைகள் முதல் முதியோர் ஈடுக. எல்லார்க்கும் பிடிக்கும். ஆதலால் தலைவியும் கிளியைப்பார்த்து

“தேனெடு பால் முறையாலே உணத்தருவன்”

என்கின்றாள். இயற்கையாக இனிமையில் கூடியது தேனே. தேன் என்று சொல்லும்போதே நாவில் ஒரு இனிமை தோன்றுகின்றதல்

லவா? கிளியின் உள்ளத்தையும் இனிமை தோன்றச் செய்யவே "தேனோடு பால்" எனத் தேனை முதலிற் கூறினார். ஒவ்வொருணவையும் உண்பதற்கு ஒவ்வொரு முறையுண்டு. சோறு உண்பது போலக் கூழைக் குடித்தல் மரபு இல்லை. பாயசம் சாப்பிடுதல் மரபு இல்லை. ஆதலால் முறையாக உண்ணத்தருவேன் என்கின்றார் தலைவி.

இப்பொழுது கிளியினுடைய உள்ளம் குளிர்ந்துவிட்டது. தலைவியின் உபசாரத்தில் மகிழ்ந்தவிட்டது. அத்தருணம் பார்த்துத் தலைவி கிளியிடம் தன் உள்ளக் கருத்தை வெளியிடுகின்றாள். குழந்தைக்குப் பேச்சுக்கற்பிக்குந்தாய் சிலசமயம் குழந்தையைப் பார்த்து இப்படிச் சொன்னவது உண்டு. குழந்தை பிறந்த உடனே யாரும் சொல்லிக்கொடுக்காமலேயே அம்மா என்று சொல்ல வழிகிடுகின்றது. தாய்தான் அப்பா என்ற சொல்லைச் சொல்லிக்கொடுக்கின்றாள். குழந்தை அப்பா என்று சொல்வதைக் கேட்பதில் தாய்க்குத் தனியான ஒரு ஆனந்தம். 'நான் என் கண்ணுக்கு அதுவாங்கித்தருகிறேன் இது வாங்கித் தருகிறேன் ஒருமுறை அப்பா என்று சொல்லடா என் கண்ணை' என்கிறாள் தாய். அம்மா என்று சொல்வதிலும் அப்பா என்று சொல்லக் கேட்பதையே தாய் கூடுதலாக அநுபவிக்கின்றாள். இதே முறையில் கிளியைப்பார்த்துக் கூறுகின்றாள் தலைவி

..... மொப்பவனத்தோடு தரளம்

துறையாருங் கடல்தோணி புரத்தீசன் துளங்குமிளம்
பிறையாளன் திருநாமம் எனக்கொருகாற் பேசாயே

கிளியே திருத்தோணிபுரத்திலே உள்ள ஈசனரைப்பற்றிக் கேள்விப்பட்டிருப்பாய் அல்லவா? பத்தடல் இரண்டு காலம் படைத்தது சீர்காழி. அதற்குத் தோணிபுரம் என்றும் ஒரு பெயருண்டு. ஊழி காலத்திலே உலகம் முழுவதையுங் கடல் கொள்ள அவ்வெள்ளத்திலே தோணிபுரம் மாத்திரம் வெள்ளத்துள் அழுந்தாது. தோணிபோல் மிதந்த தாம். ஆனமையின் அதற்குக் தோணிபுரம் எனும் பெயர்வாய்ந்ததாம். தோணிபுரம் கடலை அடுத்துள்ளது கடல் பல துறைகளை உடையது. துறையில் பவளமும் முத்தும் மண்டிக்கிடக்கின்றன. இக்காட்சியே இறைவனான திருக்கோலத்தை வெளிப்படுத்துகின்றது. இறைவன் செம்மேனியன், செம்மேனிமேலே உள்ள விடுகித்திருக்கோலத்தை பவளமும் முத்தும்மீனை ஆட்கின்றன.

கிளியே எனது தலைவருக்கு மற்றையோருக்கில்லாத ஒரு விசேட அடையாளம் உண்டு. அவர் இளம் பிறைச் சந்திரனைத் தனது முடியிலே அணிந்தள்ளார். இதனை ஏன் சொல்லுகின்றேன் என்றால் அவருடைய கருணைத்தன்மையைக் காட்டுதற்காக.

சந்திரன் தன்குருவின் மனைவியை விரும்பியவன். சிவபிரானை விலக்கிவிட்டுத் தக்கன் செய்த யாகத்திற்குப் போய்ச் சிவத்துரோகம் செய்தவன். அவனைப்போலவே இந்திரன், சூரியன் முதலிய தேவர்களும் அங்கே சென்றிருந்தார்கள். இறைவன் அவர்களுக்கெல்லாம் உரியதண்டனையைக் கொடுத்தான். சந்திரனைக் சாலாலே தேய்த்தருளினான். மற்றவர்களுக்குக் கிடைத்தது போலவே சந்திரனுக்கும் தண்டனை கிடைத்தாலும், அந்தத் தண்டனையால் இறைவனுடைய திருவடித் தொடர்பு அவனுக்கு உண்டாயிற்று கோபத்தால் இறைவன் தேய்த்தாலும் திருவடிக்கீழ்ப்பட்ட சிறப்பால் சந்திரனுக்குத் தவத்தால் கிடைக்கும் பயன் கிடைத்தது. இறைவனுடைய தலைமேல் ஏறிக்கொண்டான். இறைவனுடைய திருவடி சம்பந்தம் பெற்றமையால் மதிக்கு இருந்த குறைகள் நீங்கின. இப்படிப்பட்ட கருணைக்கடல் எனது தலைவர் தீமைசெய்தார்க்கும் நன்மை செய்தவர். அப்படிப்பட்ட எனது தலைவருடைய திருநாமத்தை ஒருமுறை நீ எனது காதலிர்ச் சொல்லமாட்டாயா? அவர் திருநாமத்தை ஒருமுறை நீ பேசினால் எனக்கும் நன்மை உண்டு உனக்கும் நன்மை உண்டு. அவர் நாமத்தைக் கேட்பதில் நான் பரமனந்தத்தை அநுபவிக்கின்றேன். நீ சொல்லவிரைவே அவரையே சேர்ப்போகின்றாய். ஆதலால் ஒருமுறை பேசு என்கிறாள் தலைவி சம்பந்தத்திலேயின் வேண்டுகோளை நீங்காநூர் ஒருமுறை படித்துப் பாருங்கள்.

பிறையாரு மடக்கிளியே இங்கேவா தேனோடுபால்
முறையாலே உணத்தருவன் மொப்பவனத் தொடுதரளம்
துறையாருங் கடல்தோணி புரத்தீசன் துளங்குமிளம்
பிறையாளன் திருநாமம் எனக்கொருகாற் பேசாயே.

அழகிய சிறகுகளையுடைய இளங்கிளியே! தயவு செய்து இங்கேவா உனக்குத் தேனும் பாலும் முறையாக உண்ணும்படி தருவேன். மிக்க பவளமும் முத்தும் துறையிலே நிறைந்துள்ள கடலை அடுத்த திருத்தோணி புரத்து ஈசனான, அசைகின்ற இளம்பிறை சூடிய பெருமானுடைய திருநாமங்களை நான் மனம் மகிழும்படி எனக்கு ஒருமுறை சொல்லவாயாக. அதனைக்கேட்டாயினும் சிந்திது ஆறுதல் அடைவேன்.

பழக்கடை ஞானப்பழம்

(சரஸ்பதி அம்மையார்)

இருபத்தேழு ஆண்டுகளுக்கு முன் ஒரு ஆவணிமாதம் ஞானியிற்றுக்கிழமை அன்று கோன்புடன் இருக்கின்றேன். எங்களுரில் மெய்த்துறவோரைச் சந்திக்கும் பாக்கியம் கிடைத்திலதேயென்று சிந்தனை யோடுகிறது. அந்நேரத்தில் தவப்பெரியாராகிய நல்லூர்ச் செல்லப்பாவின் சீஷர்களிலொருவர் என்னில்லிற்கு வந்தார். நல்லூர் அறிஞர். கைட்டி கப் பிரமச்சாரி தத்துவ விளக்கங்கண்டடங்கித் தன்னை யுணர்ந்த உத்தமர் அவரையுபசரித்துக் கொண்டு என்மனக்குறையை வெளியிட்டேன். முன்னைப் பெரியாரிருந்த காலத்தில் நாம் பிறந்திலமேயென்று பதைப்புடன் கூறினேன். “யாழ்ப்பாணம் பெரிய கடையுள் ஒரு துறவியிருக்கிறார் அவரையுங்களுக்குத் தெரியாதோ கொழும்புத்துறையோ சுவாமியும் தன்னிடம்வரும் அன்பருக்கு அறப்பழுத்த ஞானப்பழம் ஒன்று பெரியகடை வளவில் இருக்கிறது நீங்கள் போய்ப் பார்க்கவில்லையோ என்கிறாராம்” என்றார். இந்தத் தவயோகியைச் சந்திக்கும் பாக்கியம் எப்போ கிடைக்கும் என்று காத்திருந்தேன் பெரியகடையில் ஒரு மூலையில் ஒருநாள் அத்தவயோகியைச் சந்திக்கும் பேறு பெற்றேன். அவ்விடத்தில் அந்த ஞானப்பழம் குத்துகாலில் குந்தியிருக்கிறார் பெரிய உருவம் தாழ் சடை; அடர்ந்த தாடி பரந்த சிவந்த கண் தம்பலவாய் அழுக்குப் படிந்த கச்சை அங்கி. உண்ணும் உணவின் பகுதிகளும் உமிழ்நீர் சளி எல்லாம் தொங்கிக்கொண்டிருக்கும் தாடி இந்த வகையில் காட்சியளித்தார். அண்ணல். என் கண்ணும் என்னுள்ளமும் போராடத்தொடங்கியன. சிவயோகியர் ஒருவரின் திருவருவம் இப்படித்தானே இருக்கும் என்று ஐயமும் எழுந்தது. கண் அவரைப்பார்க்க மறுத்தது. உள்ளமோ என்முயில்லாத சாந்தியும் புளகாங்கிதமுமுற்றுச் சம்மா விருந்தது அந்நேரத்தில் “இப்பொழுதுபோ பின்பாவும் பார்க்கலாம்? என்று அம்முதியோரின் வாயிலிருந்து ஓர் சத்தம் பிறந்தது. என் மனத்தைச் சமாளிக்க முடியாமல் பதறியது. மறுபடியும் பெரிய சத்தத்துடன் “ஓ போ போய்ச் சந்திக்க வந்தவனைச் சந்தி, போ!” என்று கூச்சலிட்டார். எனக்கும் நேரமாகி விட்டதென்பது புலனாக அவ்விடத்தைவிட்டு நகர்ந்தேன். காணவந்த அம்மையாரைக்கண்டு கொண்டிருப்பவரும்போதுஇத்

துறவியின் தரிசனத்திற்குப் போனேன். சரி. இப்போ வீட்டிற்குப் போ”. என்றார். என்னுள்ளத்தில் உள்ளதை உடனேயவர் அறிந்து கொள்ளும் தன்மையை யுணர்ந்ததும் எனக்கவரில் நம்பிக்கையண்டானது அத்துடன் என் கண்ணிலிருந்த மாசுகின்றது; ஆனால் அவரைப்பற்றி இன்னும் அறியவேண்டி அவரைச்சந்திக்கும் சந்தர்ப்பம் எப்போ கிடைக்குமென்று காத்திருந்தேன். எனக்கோவயது இருபத்திரண்டு. அந்நாளில் நான் வெளிக்கிடுவதானால் வேறு விவகாரங்களின் சாட்டைக்கொண்டுநான் துறவியைக்காணப்போகலாம்: வெளியே போவதற்கு வீட்டில் உத்தரவு பெறவது அரிதாக விருந்தது இப்படிச்சாக்குப்போக்குச் சொல்லிஇத்துறவியைச் சந்தித்துவந்தேன். முதல் 3 வருடம் குத்திக்கொண்டிருப்பதையே கண்டேன் அந்தக் காலத்தில் அவர் சரையில் இருந்ததோ படுத்தோ கிடையாதென்று பிறர் சொல்லவும் அறிந்தேன்: ஆனால் எப்பொழுதும் அதே கோலந்தான்; பார்த்தவர் வெறுக்கத்தக்க உருவமும் கிட்ட அணுகமுடியாத தன்மையும் அவரிடமிருந்தன: பைத்தியமென வேகாட்சி தந்தார். அவர் அருளைப் பெற்ற ஒரு சிலரை விட ஏனையோர் அவரைப்பைத்தியமெனவே கருதிவந்தனர்; அவரைப்பார்க்கப்போகும்நேரங்களில் எங்களை வாயெடுக்காவண்ணம் ஏதோவெல்லாம் பிதற்றுவார் ஆனால் அப்பிதற்றலுக்கு நடுவில் ஒருநாள் சொல்லபதேச மொழிகளாக வரும் சுவாமியின் சன்னிதானத்தில் சிந்தும்போது உள்ளத்தில் அமைதி உடற்சிவிர்ப்புநடுக்கம் இவை தான் உண்டாகும்: வீட்டிற்குத்திரும்பியபின் அவர் நனைவு என்னெஞ்சைவிட்டகலாது. ஒரு சிவயோகியை எப்படி எந்த உருவில் நான் காணவிருப்பிறேனோ அந்த வாடிவில் அண்ணல் எனக்கு அந்நாளையில் சொப்பனத்தில் காட்சியளித்தார் அடிக்கடி வீட்டை விட்டு வெளியேறமுடியாத எனக்கு இப்படியவரைக் காண்பது ஒருபெரிய வரப்பிரசாதமாக விருந்தது அருமையாக அவரைப் பார்க்கப்போகும் சமயங்களிலும் வேறு சொந்தரவர்கள் இருந்து வந்தன: நான் சுவாமியைப் பார்க்கப்போனால் எங்களைப்பார்க்க அங்குள்ள வேலையற்றவர்களெல்லாம் கூடி விடுவார்கள்; அவர்கள் மனோநிலையறிந்த ஆண்டவன் அவர்களை விட்டித் துரத்தி விடுவார். நான் அவர்களைப் பற்றி ஏதும் சிந்திக்கத் தொடங்கினால் அடி நீ யொன்றும் சொல்லாதே. என்பார்: இப்படி என்சிந்தையறியும் திறனை நாளடைவில் கண்ட என்னுள்ளம் பைத்தியம்போல் நடக்கும்

சிவயோகியிடம் நம்பிக்கை கொண்டது "சுவாமிகள் நடுக்கடை ளளவில் நிற்பதால் தானே இந்த உழர்க்கர் மத்கியில் நான் ஒருபெண் போக வருகிறேன். என்று ஒருநாள் மிகக் கவலையுடன் அயர்ந்தேன் அன்று கனலில் தோன்றி "இந்த விசாரம் உனக்கேள்பெண் என்று நினைத்துப் பேதலியாதே" என்று கூறி மறைந்தார். அது முதல் எனக்குத் திடசித்தம் உண்டாயிற்று.

குத்துகாலில் 3 வருடமிருந்த யோகியார் நின்ற நிலையில் ஒரு 5 வருடம் நிற்கக்கண்டேன் எனக்குச் சுவாமிகள் முன்னிலையில் நிற்கும் வரை சிந்தை விரிந்து ஏதேனும் கேட்க விசாரிக்க நாவெழுவதே சிதையாது. அவரும் ஏதும் இரண்டொரு வார்த்தைகள் மந்திரம் போல் நூறு கதைகளுள் கலந்து கூறுவர். இந்த நிலையில் எனக்கு நாள் ஏற ஏற என்னப்பினில் அளவிறந்த பக்தியேற்பட லாயிற்று உள்ளத்திலும் சுதந்திரம் ஸ்திரிப்பாடலாயிற்று போகிய பொருளாதாரமுமிருந்தது என் குருதேவனிடம் செல்லும் போதெ ல்லாம் ஆடம்பரமாகவே சென்று வருவேன். ஒருநாள் என்பணப் பையில் 100 ரூபாவரை எடுத்துக்கொண்டு யாழ்ப்பாணம் புடவை கடையில் குழந்தைகளுக்குத் துணிகள் எடுத்துக் கொண்டு பணப் பையை மிகுதி 50 ரூபாவுடன் அந்தக்கடையில் மேசையில் வைத்து விட்டு சுவாமிகளைக் காணும் ஆவலில் மறந்து போய்பெரியகடைப் பக்கம் விரைவாகப்போனேன் வேம்படிப் பள்ளிக்கூடத்திற்குக் கிட்டப்போனதும் பணத்தின் ஞாபகம் வந்தது. கடையை நாடித் திரும்பி வந்தேன். கடைக்காரர் என்னைக் கண்டதும் பணப்பையை நீட்டினார். இதை என்னப்பனுக்கே அர்ப்பணிப்பது என்றுதனை நினைத்தேன். அவரிடம் போனதும் பணப்பையை நீட்டினேன் "ஓ போட்ட பணம் பின்னையாருக்கோ" என்று கூறி பணப்பையைப் பறித்து விசினார். ஐயனின் நீளக்கையால் ஒங்கி எறிந்த பை பலச ரக்குக்கடைத்தொங்கலில் இருந்து பாக்குக் கடை பங்களா வாச லில் போய் விழுந்தது. அதுதோலாற் செய்த அழகான பை. அதைக் கண்டவர் விரும்புவர். சுவாமியார் பணப்படையை எறிந்ததும் அசைச் சுற்றிப்பலர் கூடிவிட்டனர். நான் அசையாது அவரைப் பார்த்த படி சின்றேன். அவரும் அது விழுந்தபக்கம் திரும்பாது என்னைப் பார்த்து கர்ச்சிக்கின்றார். "என்னை நீ சும்மாவிடக்கூட விடமாட்டாய் என்னைத் தொந்தரவுசெய்கிறாய் என்னை பொருக்கால் சும்மாவிருக்க

விடு என்று கூறுவதுடன் இடையில் பெரிய 'ஓ' வென்ற சப்தமும் அவர் தொண்டையில் இருந்தெழும். ஏதோ ஒரு குகைக்குளிர்ந்து ஒங்காரம்போல் அவ்விடம் அதிர அவருடைய சத்தம் பிறக்கும் நீ உலகத்தோடு தான் ஒத்து வாழ வேண்டும். அதற்குத்தான் உந்த உடையும் நடையும். இப்படி ஏதேனும் தெளிவாகக்கதைக்கத் தொ டங்கவும் பக்கத்தில் போகிற வருகிறவர்கள் வந்து கூடி விடுவார்கள் அவர்களைக் கண்டதும் இந்த வள்ளல் தகுதியற்ற வார்த்தைகளைச் சரமாரியாகப் பொழிவார்; வந்தவர்கள் என்னையும் அவரையும் பா ர்த்துவிட்டு விளகிவிடுவார்கள். இப்படி நின்ற துறவியர் திடீரெ ன்று அடே தொடாதே என்று பெரிய சத்தமிட்டுப் பணப் பையி ருந்தபக்கம் திரும்பினார். ஒருவர் குனிந்து நின்றார் பணப்பையை எடுக்க. திரும்பி என்னைப்பார்த்து கறைபடிந்த பற்களைக் காட்டி பெரிய சத்தமிட்டுச் சிரித்து அதைப்போய் எடு என்றார். அப்போ அவ்விடத்தில் ஒருவருமில்லை போயெடுத்துக்கொண்டேன்.

என்கையில் 3 சோடி தங்கவளையல்கள் போட்டிருந்தேன் மற்ற நகைகளுக்கும் அணிகளும் காலத்திற்கேற்ப அணிந்திருந்தேன். ஐயரை வணங்கும்போதெல்லாம் இவ்வளையல்கள் சப்திக்கும் அந் நேரத்தில் 'ஓ ஓ நீ உலகத்து மனுஷிபோல் நடக்கப்பார்க்கிறாய். ஆ னால் உது உனக்குப் பெரிய பாரம் நீ இன்னும் பாரம் சுமந்து முடி யவில்லையோ என்றதான் கேட்கிறேன் என்றார். இப்படி யிருக்கும் நாளில் வீட்டில் சுற்றத்தார் மூவருக்கு ஒன்றின்பின் ஒன்றாகத் தீரா நோய் வந்துபற்றியது. வந்தாலென்ன பணமுண்டு மனமுண்டு உடல் தைரியமுண்டு என நடத்தி முடித்தேன் அவர்களும் இறந்து ஈமக்கடன்களும் முடிய வருடம் மூன்றுசியது. பணநிலையும் முக் கால்பங்கு கரைந்துவிட்டது. இதன்பின் மாதமொருமுறைதான் எம்பெருமானைக் காணப்போவேன். வீட்டில் சிலபரம் வசதியளிக் கவில்லை.

இந்த நிலையில் ஒருநாள் சிவராத்திரிக் காலத்தில் என் ஞானத் தந்தையைக் காணப் போவல்பட்டேன். இந்த நிலைவு இரவு 10-30 மணிபோல் வந்தது. அந்த நேரத்தில் என்னையார் கூட்டிப்போ வார்கள் என்று கவலையுடன் இருந்தேன். பத்தேழுக்கால் மணிக்கு என் சினேகிதி ஒருவர் வந்து நான் முனியப்பர் கோவிலில் சிவராத்த

திரி விழிக்கப்போகிறேன் நீயும் எங்கள் சாரில் வருகிறாயா என்று கேட்டார். தவயோகியாரின் அருட்சிறனை நினைத்து ஆனந்தக்கண்ணீர் விட்டேன். உடனே அவர்களுடன் புறப்பட்டேன்; ஆனால் செம்மணி வெளியில் போகும்பொழுதுதான் அருளாளரின் தரிசனம் தான் எனக்கு விருப்பமென்று தயங்கிய மனதுடன் என்னைக் கூட்டிவந்தவர்களுக்குக் கூறினேன். அவர்களும் சம்மதித்துப் பெரிய கடை வளவையனுக்கும்போது நேரம் பன்னிரண்டு ஆகிறது. கடையில் எவ்வித சந்தடியுமில்லை. என்னுடன் வந்த எவரும் சுவாமிகளண்டை போனார்கள். இவர் அவர்களைக் கண்டதும் பெரிய ஒரு 'ஓ' என்ற சத்தம் போட்டார். அவர்களுக்கு மனம் குலைந்தது. இந்தப் பயித்தியத்திடம் அந்தப் பயித்தியம் சிவராத்திரி விழிக்க வந்ததே என்று பேசிய வண்ணம் என்னே நோக்கி வந்தார்கள். நான் கையால் பேசவேண்டாம் என்று மௌனக்குறி காட்டி விட்டு அண்ணலையனு கினைன் அப்போ அத் திருநிறைச் செல்வர் தரையில் இருந்துகொண்டு ஒரு தூணில் சாய்ந்து கையிரண்டையும் நெஞ்சில் பொருந்தப்பூட்டி காலுக்குமேல் கால் போட்டு உல்லாசமாகப் படுத்திருந்தார். என்னுடன் வந்தவர்கள் "நாங்கள் வந்து திரும்பி ஒருநிமிஷங்கூட ஆகவில்லை அதற்குள் இந்தமனுஷன் பிணம்போலக்கிடக்குதே என்று அதிசயித்தனர்; என்குடி முழுதாண்ட குணப்பெருங் கருணையின் திருப்பாதத்தில் வீழ்ந்து வணங்கி எழுந்து நான்கொண்டுபோன ஒரு ருத்தல் சுற்றூரத்தை அப்பன் சந்நிதியில் பிரகாசிக்கவிட்டு கண்ணை மூடி நின்றேன். துறவியாரின் கூரியபார்வை என் நெற்றியில் விழுந்ததுஎன் புருவ மத்தியில் சிறு அனல்போலும், ஒரு வண்டு துளைப்பதுபோலவும் ஒரு உணர்ச்சி உண்டாயது சிறிது நேரம் அதையனுபவித்துச் சுகமடைந்தேன். இந்த அனுபவம் ஒரு நொடிப்பொழுதில் மறையவும் சிந்த உணர்வு வந்து பார்த்ததும் கற்பூர வெளிச் சத்தைக்கண்டு பார்க்கவந்த ஒரு கூட்டம் எங்களைச் சுற்றி நின்றது கண்டேன் அவர்களில் ஒருவர் ஏதோ கேட்பதற்கு வாயை உன்னி னார் அதற்கிடையில் உனக்கேன் அந்தவிசாரணையெல்லாம் என்று அவர்களை அதட்டினார் துறவியார். இந்தநிலையில் என்னுடன் வந்தவர்கள் கால் அலுத்துக் காருக்குள் போயிருந்துவிட்டார்கள் சுற்றி நின்றவர்களும் போனபாடி லலை எனக்கோ இருக்கஇடமில்லை ஐயனின் தம்பலத்துவனி வெள்ளக்காடார்க்கிடக்கும். யார்தானிருக்க முடியும்? அங்கு நின்றவர்களும் தங்களுக்குள் ஏதோ பேசிக்கொண்டு மீண்டும் தனியே நிற்கும் என்னிடம் கதைக்க நோக்கினார்கள்

உடனே சுவாமிகள் "அடே நீதிவான், இங்கே வா இவர்களைத் துரத்து" என்று சத்தம் போட்டார். உடனே நாலு நகர் காவலர்கள் சுவாமியின் முன் நின்றார்கள். அவரும் சரமாரியாக என்னவோ எல்லாம் பிதற்றி "என் மகள் என்னிடம் வந்தால் இவர்களுக்கென்ன விசாரணையென்று கேள் கேள்" என்று ஐந்தாறு தரம் வற்புறுத்திச் சொன்னார் இவர் சொல்லி முடிய முன் வியாபாரிகள் தங்கள் தங்களிட்டுக்கட்டிச் சென்றுவிட்டனர். நகர் காவலரும் என்னையும் பெரியாரையும் ஏறஇறங்கப் பார்த்துவிட்டு விலகி விட்டார்கள். ஐயன் அனுமதியுடன் திரை மூன்று மணிக் குவீடு வந்தேன். ஐயன் முன்னிலையில் கிடைத்த அனுபவம் மூன்று நாட்களாக என் உணர்வில் கலந்து சொல்லிற் கடங்காச் சுகத்தையளித்துப் பின் குறைந்து விட்டது. சாதாரணமாக வீட்டுக்கூட மைசனைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் அந்நாளில் என் வீட்டுப் பணதிகளும் தளபாடங்களும் விற்று நிலத்தின் பெறுமதிக்கு கடன் நிறைந்து நின்றது. நண்பர் உறவினரும் தம்மாலியன்ற உதவிகள் செய்து சலித்துக்கைவிடும் நிலைமை வந்தெய்தியது. உண்டும் உண்ணாமலும் பல நாள் கழித்து வந்தேன். இந்த வேளையில் இத்தனிப்பெருங்கருணையின் அருளால் தான் எனக்குயிரளித்து என்னுறுதி குலையாது காப்பாற்றியது. என் பட்டுடையும் பணதியும் பறந்து போய் வெள்ளையுடுத்து வெளியேறலானேன். சுவாமிகள் என்பாரத்தை இறக்கி விட்டார் இப்படி வெளியேறிய எனக்கு ஊண் உடை குளிப்பு முழுக்க இவைகள் ஒழுங்கில்லாது போயின இவ்விதம் காலடைத்துத் தாகண்டாயுடன் என் மெய்தந்தையாரிடம் வந்தேன். என் அப்பன் என் தாகத்தையறிந்துவிட்டார். உடனே ஆறுபணம் விற்கக்கூடிய வத்தகப் பழமொன்றை ஆறு சதமாக வேண்டி இரண்டு பாதியாக வெட்டி அந்தக்கடைநடுவில் இருந்து தின்னும்படி உத்தரவிட்டார். சுவாமிகளின் அனுக்கிரகத்தோடு அளிக்கப்பட்டபழத்தை பிசுவும்கிழ்வுடன் உட்கொண்டேன்.

இப்படிப் பெரியார் தரையில் இருந்து கொண்டு தூணில்சாய்ந்தபடி இரண்டு ஆண்டுகள் கழித்தனர். இந்த நாட்களில் படுத்திருந்ததையோ எழும்பி உலாவித்திரிந்ததையோ எவரும் கண்டிலர். இப்பெரியார் மலம் சலம் உமிழ் நீர் எல்லாம் அதேயிடத்தில்தான்

கழிப்பார். ஆனால் அவ்விடத்தில் ஒருகாலமும் ஒரு தூர்நாற்றமும் இருந்திலது. இது எனது அநுபவம் மட்டுமல்ல துறவியாரையறிந்தவர் பலர் இதற்குச் சான்று கூறுவர்.

பிறவுரில் ஒரு ஆண்டு கழித்துக்கொண்டு பிறப்பிடம் திரும்பிய நான் சுவாமிகளை விசாரித்ததும் செல்லத்துரை செட்டியார் வீட்டுத்திண்ணையில் உள்ளார் என்று செம்புச்சாமியென்னும் அடியார் மூலமறிந்தேன். அவருடன்போய் ஆண்ணலைக்கண்டேன். ஒரு பலகைவாங்கி ஒன்றில் வலதுபுறமாகச் சரிந்து கிடந்தார். என் காலரவம் கேளாதவாறு மெல்ல அடிமேல் அடிவையத்துப் பெரியாரையணுகினேன். என்னுள்ளும் அவரைப் பலவிதமாகத் துதித்தது நான் எந்த நாமத்தை அந்தநேரம் உச்சரித்தேனோ ஐயர் அதையே உரத்த குரலில் செபித்தார். இப்படியவர் திருக்கோலங் கண்டானந்திக்கும் வேளையில் அவ்விட்டுத்தலைவி. செல்லத்துரையின் மனைவியார் உணவு கொண்டுவந்தார். அந்த உணவைப் பெற்றுக்கொண்டு தன் மலரணைய திருக்கரங்களால் பிசைந்து அன்னையின் தயவுடன் அப்பன் எனக்குத் தந்தார். அவர் கையிலுள்ள நீண்ட நகங்களும் அதில் படிந்திருந்த அழுக்கும் எனக்குத் தெரிந்ததா? இல்லை! தேவாமிர்தமெனக் கையை நீட்டி வேண்டினேன் அப்பன் ஒருகையால் அள்ளிய உணவு என்னிருகையும் நிறைந்து நிலத்திலும் சிந்தியது. இப்படிச் செல்லத்துரையாரின் திண்ணையில் கிடக்கும்போது அவரைப் பலதரங் காணச் சந்தர்ப்பங்கிடைத்தது. போனவுடன் இரு என்பார், உடனே ஐயன் பாதத்தைத்தொட மனம் உன்னும் "எடி தொடாதே" என்பார், அவர் உடல் நீளத்துக்குத் திண்ணையகலம் போதாது ஆகவே முடங்கிக் கிடப்பார், எனக்கிதைப்பார் கச்சச் சிப்பதில்லை. இதையறிந்து கூறுவார் "நீட்டி நிமிர்ந்து நேராகக் கிடந்தால் நெடுங்குறட்டை வரும் அம்மா" குழந்தை வாய்க்குத்தலைபோல் பல சொல்லி இதையும் இடையே கூறினார்.

ஒருநாள் நல்ல பசியுடன் கையிலும் ஒருசதமுமில்லாமல் துறவியிடம் வந்தேன். என்னைக்கண்டவுடன் தாயுள்ளர் துடித்தது அவசரமாகக் கெஞ்சிய குரலில் தம்பி! தம்பி! அம்மா அம்மா என்று மாறி மாறி திரு செல்லத்துரையையும் பாரியாரையும் கூப்பிட்டார். உடனே அம்மையார் வந்தார். "ஒரு பேணிசிறையக் கோப்பிகொண்டுவந்தால் பெரிய புண்ணியமுண்டு" என்றார்; அம்மையும் இரு

வருக்கு வேண்டியளவு கோப்பியை ஒரு பாத்திரத்தில் கொண்டு வந்து நீட்டினார். ஐயர் வலப்புறத்தால் வேண்டி இடப்புறத்தில் இருந்த எனக்கு நீட்டினார். "எனக்கேதும் சாப்பிடவேண்டும் சாமி" என்றேன். இதிற்பாதியைக்குடி இப்பதருகிறேன் சாப்பிட என்றதும் நான் பானத்தில் ஒருபகுதியைப் பருகினேன். களையும் ஓரளவுக்குப் பசியும் தெளிந்தது. பின்பு சுவாமி தன்பாட்டில் "தம்பி! அந்த மரவள்ளிக் கிழங்குக்காரியிடம்போய்நான் சொன்னதாகக் கிழங்கு வேண்டிவா" என்றார். கிழங்கு வேண்டப்போவது யாரென்று பார்த்தால் யாருமில்லை. ஆனால் கிழங்குக்காரி கடகத்துடன் வந்து சுவாமிமுன் நிற்பதைக்கண்டேன். இறக்கிக் கீழேவைக்கும் படி கூறினார் சுவாமி. பன்னிரண்டு துண்டுகள் எடுத்துக்கொண்டார். ஆனால் பணங்கொடுக்க மறுத்துவிட்டார். மனுஷியின் வற்புறுத்தலின் பேரில் ஆறுசதத்தையெடுத்து பத்துத்தரம் எண்ணிவிட்டு "இந்தா பத்துப்பணம். இனி என்னிடம் காசுகேட்கவேண்டாம்" என்றார். சுவாமியிடம் பணமுண்டே ஏன் கொடுக்க மறுகிறார் என்று என்னுள்ளத்தில் எழுந்த சிந்தனைக்கு உடனே "சும்மா விரு" என்று பதில் கிடைத்தது. கிழங்கு சாப்பிடவும்இன்னும் நால்வர் போதிய பசியுடன் வந்தார்கள். எனக்குக் கிடைத்த இரண்டு துண்டில் ஒன்றைச் சாப்பிட்டு மற்றதை வைத்திருந்தேன் ஏன் அதை வைத்திருக்கிறாய்" என்றார். என் குழந்தைக்குக்கொண்டுபோகிறேன் என்றேன் உனக்கு ஒரு பெண் குழந்தைதானோ அப்போ ஒரு பாதி போதும் மற்றப் பாதியை நீ சாப்பிடு என்றார் அக்காளிற்கும் ஒரு குழந்தையுண்டென்றேன். அதுவும் பெண் குழந்தை தானே என்றார். பொலிந்த பெரிய சிரிப்புடன் "அக்குழந்தைகள் அப்புளின் பிள்ளைகள் ஏன் நீ கூட்டி வருவதில்லை என்றார். அதன் பிறகு வசதி கிடைக்கும் போதெல்லாம் பிள்ளைகளிருவரையும் சுவாமிகளிடம் கூட்டிப் போவது வழக்கம். அப்போதெல்லாம் கூலிவேலை செய்பவரும், வியாபாரிமாரும் அரசாங்கத்தில் கடமையாற்றுவோரும் சுவாமிகளை வந்து தரிசித்துப்போவதைக் காண்பேன். சர்பத்துக்கடை ஐயம்பிள்ளையென்பார் பழரசமும் பரலுங் கலந்த சர்பத்தை கொண்டுவந்து ஆர்வத்துடனும் பணிவுடனும் நீட்டுவதைக் கண்டிருக்கிறேன். இப்போதும் அந்த சர்பத்துக்கடையில் சுவாமிகளின் திருவுருவப்படம் வைத்துத் திரு ஐயம் பிள்ளை பூசித்து வருகிறார்.

ஒரு பகல் பெரியாரிடம் நான் சென்றிருந்த சமயம் சங்கரம்மை யார் [செல்வத்துரையின் மனைவியார்] ஒரு தாம்பாளத்தில் சாதமும் பலவிதக் கறிவகைகளும் படைத்து வந்தார். அன்றுதான் என் அப்பன் பெரிய செம்பில் தண்ணீர் வேண்டி வாய் அலம்பினார். படை படையாகப் பல்வில் பாசிபோல பல்லழுக்கு தொங்குகிறது. வாய்க்குள் நீரை விட்டால் சவ்வரிசி கஞ்சிபோல் வெளியில் வரும் கொப்பளித்தால் தாடியில் தான் தங்கும், அந்த வாயையும் முகத்தையும் புதிதாக மடிப்புக்கலையாமல் கிடந்த வெள்ளைத்துணியால் துடைக்கிறார். இவர் விபூதி பூசினதையும் நான் ஒருபோதும் காணவில்லை. செல்லத்துரையாரின் இல்லத்திற்கு எழுந்தருளியபின்தான் ஒரு கிண்ணம் நிறைய திருநீறு வைத்து எல்லாருக்கும் கொடுப்பதைக் கண்டேன். அவ்விட்டாரின் வேண்டுகோளின்படி அது நடந்துவருகிறது என்று ஊகித்துக்கொண்டேன்.

அந்த வீட்டு அம்மையார் எம்பெருமானுக்குச் செய்து வந்த அன்புப்பணியை அவரைப்போல் இன்னுமொருவர் செய்வதில்லாது. எம் போன்றவர் காலால் மிதிக்கக் கூசும் உயிர்நீரை சங்கரம்மையார் தம் தொண்டுக் கரத்தால் தொட்டு வழித்துக்கால்படா இடங்கள் பார்த்து அப்புறப்படுத்தி அங்க இடத்தையும் கழுவித் துப்பரவு படுத்துவார். அம்மையாரின் பக்தித்திறனை நாம் அளவிட முடியாது. அம்மையாரின் தொண்டின் மகத்துவம் தானே இருப்பது வருடகாலம் மகப்பேறில்லாத அவளுடைய மகனும் பிள்ளைப் பாக்கியம் பெற்றது! அந்தக் குழந்தையைத்தினமும் துறவியாரின் அகண்ட மார்பில் கிடத்திக் கண் குளிரக் கண்டானந்திப்பார்கள். சுவாமிகள் குழந்தையைத் திருப்பிக் கொடுக்கும்போதும் குழந்தை நழுவி விழுந்துவிடுமோவென்ற சிந்தனையுமில்லாது செல்வத்துரையாரும் மனைவி மகளுமாகப் பார்த்துக்கொண்டிருப்பார்கள். இப்பெரியாருக்குத்தொண்டாற்றவும் மனம், மொழி, மெய்களால் பூசிக்கவும் இப்பண்ணியசீலர்கள் பெரிதும் கொடுத்து வைத்துப் பிறந்திருக்கனர்.

ஒரு சமயம் என் ஞான அன்னை முருகம்மையாரும் நானும் சுவாமிகளைத் தரிசிக்கப்போனோம்; முருகம்மையாரைக்கண்டதும் எம் ஐயனின் முகத்தில் புன்னகை பூத்து பேரொளி பிரகாசிக்களன் றுமில்லாவானந்தத்துடன் காட்சி கொடுத்தார். அவர் பூரிப்பைக் கண்ட என்னுள்ளம் நிறைந்தது முருகம்மையாரோ அப்பனை விட

டுப்பிரியமுடி யாமல் அவருடன் தங்கி விட்டார். நானும் அவ்விருவரும் ஓரிடமாய் இருக்கும் திருக்கோலத்தைப் பார்த்து ஆனந்திக்கும் ஆவலில் மறுதலும் அவரிடம் போனேன். அன்னையார் ஐயன் பக்கலில் இருந்துகொண்டு பாராயணம் பண்ணுகிறார். அதில் ஒரு பாடல் எனக்கு ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. இம் மாதவரின் பிள்ளைத் திருநாமம் ஆறுமுகம் இதை முதலடியாகக் கொண்டிருப்புகழை ஆரம்பித்துப் பாடினார். அப்பாடல் பின்வருமாறு:...

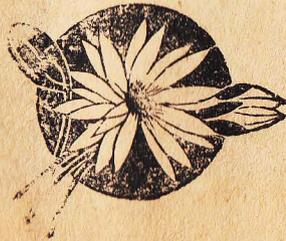
ஆறுமுகம் ஆறுமுகம் ஆறுமுகம் ஆறுமுகம்
ஆறுமுகம் ஆறுமுகம் என்று பூதி
ஆகமணி மாதவர்கள் பாதமலர் சூடுமடி
யார்கள் பதமேதுணைய தென்றுநாளும்
ஏறுமயில் வாசனகு காசரவணு எனது
ஈசனன் மானமுனி தென்றுமோதும்
ஏழைகள் வியாகுலமி தேதெனவி னுவினூன்
யேவர்புகழ் வார்மறையு மென்சொலாதோ
நிறுபடு மாறையொரு மேனியவ வேல அணி
நீலமயில் வாகவுமை தத்தவேனே
நீசர்கடமோடெனது தீனியெ லாமடிய
நீறதனி வேல்விநம டங்கல்வேலா
சிறிவரு மாறவுணைவிபுணை மாலைமுடி
தேவர்வா தாமருக தம்பிரானே.

இப்படி எத்தனையோ நிவ்ளிய தேவார திருவாசகம் திருப்புகழ்முதலியவை வாயில் கொட்டியவண்ணமே அப்பனுடன் சில நாள் இருந்தார். சுவாமிகளிடமிருந்தபோதுதான் அனுபவித்த சுகம் சொல்லிற்கடங்கள் தென்று அம்மையார்பல தடவை கூறியதுண்டு.

என் ஞானம் மீட்டாட்சியம்மையார் என்னும் தபோதினி அண்ணலைப்பற்றிக் கேள்விப்பட்ட ஒருமுறை அவர் தரிசனத்தைப்பெற்று வந்தார். அந்தவயோகியாரின் கிருபானோக்கம் அவருக்குக்கிடைத்ததும் நிர்வித்ய சமாதியென்னும் பெரிய நீலை ஒரு கணத்தில் அன்வம்பையாருக்கு கைகூடியது தனது தாய்திபானத்திற்கு அமர்ந்த இடத்தில் ஏழு நாட்களாக இருந்துவிட்டாவென்றும் சமாதியாகப் போகிறவென்றும் அவளுடைய மகன் என்னிடம் வந்து

சொன்னான். இது ஞானியாரின் அருள் நோக்கின் மகத்துவமென அறிந்து கொண்டேன். அம்மையாரும் சில நாள் புலுணுனர்ச்சியின் படுக்கையில் கிடந்து விட்டு இப்போ சித்தத் தெளிவாய் எல்லா ரையும் போலிருக்கிறார். அன்பு அடியார் பத்தி தியானம் இவைகளில் நீண்டநாள் ஈடுபட்ட இம்மகா உத்தம இப்போதும் சிவானுபூசிச்செல்வியாக இருக்கிறார். இந்த அம்மையார்தான் அண்ணலை தரிசித்ததீன்பின் உண்டாகிய அனுபவங்களை, சொல்லில் அடங்காச் சுகக்கடலில் மூழ்கியதைச் சொல்ல வாயில்லையென்றபடியிருந்த தாகக்கூறினர். இப்படி எத்தனையோ அன்பர்கள் வந்து ஐயன் அருள் கடலில் மூழ்கிப்போனார்கள். கடைசி நாட்களில் இம்மெய் ஞானியார் கோயில் கட்டப்போகிறேன் என்று அடிக்கடி சொல்லத்தொடங்கினார். இப்படிச் சொல்லிவந்த சில நாளில் இந்தவள்ளல் கோயிலானார்.

இவரது பிறந்த நாடு அனலை தீவு என அறிந்தேன். இத்தபோ தனரை முதல் முதல் காணும் போது இவருக்கு வயது 70 இருக்கும். சமாதியாகும் பொழுது வயது 97 ஆகியிருக்க வேணும். ஆனால் அண்ணலோ 23 வருடங்களுக்குமுன் நான் கண்டபொழுதிலும் பார்க்க இளமையுடன் காணப்பட்டார். தேகத்திலும் எவ்வித நோயும் இருக்கவில்லை. எக்காலத்திலுமில்லாதபடி சமாதி நிலை எய்த முதல்நாள் ஸ்நானம் பண்ணினாராம். கடைசித்தினம் ரீட்டி நிமிர்ந்து படுத்தத் தேகத்தை ஒரு மூச்சில் உகுத்துவிட்டார். இப்பெருந்தகையாரின் ஞானத்திறனை எம் போல்வார் வாயால் மனத்தால், காயத்தால் தொட்டுணரக்கூடுமோ? இதையும் அண்ணல் ஆணையின்படி வெளியிடலானேன்.

நானும் எனது குருநாதரும்

(அ- இராமசாமி ஜோகர்பாரு மலையா)

உள்முகமாகுக! என்று என் குருநாதர் உபதேசம் செய்திருர். 1954 நவம்பரில் எனக்குக் கிடைத்த குருநாதரின் திருவருள், எவ்வளவுகாலம் முன்னதாகவே என் இருதயத்தில் தானாகப் புகுந்து செயலாற்றி இருக்கிறது என்பதை மாசகர்களுக்கு அறிவிக்கிறேன்.

சுமார் பத்து வருடங்களுக்கு முன், இராமகிருஷ்ண விஜயம் பத்திரிகையில் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்சரின் நேர்சீடராகிய ஸ்ரீ சுவாமி சிவாந்தமகராஜ் தனது அடியாருக்குச் செய்த உபதேசம் ஒன்றைப் பார்த்தேன். அதன் சாரம் பின்வருமாறு:

உன் இஷ்டதெய்வத்தை இருதயகமலத்தில் பிரதிஸ்தை செய்துகொள். இந்தத்திருவுருவம் அழகின் சிகரமாக ஆனந்த ரூபமாய் இருப்பதாக நினைத்துக்கொள் அந்தத் திருவுருவினருந்து தேசோமயமான சோதியுண்டாகி. உன் உடல் முழுவதும் பரவுவதாகப்பாவனை செய்துகொள். இம்மாதிரியாகத் தியானம் செய்துவந்தால் உன் ஆத்மீகவழியில் தீவிரமாக நீ முன்னைறிக் கொண்டிருப்பதை காலக் கிரமத்தில் காண்பாய்.

இதைப்படித்ததும் என்கவனம் இந்த உபதேசத்தைப் பற்றிக் கொண்டது. குருங்குக்குட்டி தன் தாய்மடியைப் பிடித்துக்கொள்வதைப்போல, அன்றுதான் என் இஷ்டதேவியாகிய ஆனந்த சரஸுவதி என் இருதயத்தில் குடிபுகுந்தாள். அந்த அன்னைதான் இப்போது “நானும் எனது குருநாதரும்” என்ற கட்டுரையாகவும் காட்சி தருகிறாள்.

1948ல் நான் மலாக்கா [மலையாவில் ஓர் பழமையான நகரம்] வில் இருக்கும்போது ஒவ்வோர் சமயம் உள்முகமாகி என் இஷ்டதேவியின் தெரிசனத்தில் லயித்திருப்பேன். அப்போது என்முகம் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர் ஸ்ரீ ராமலிங்க அடிகள், இவர்களுடைய முகம்மாதிரி இருக்கும். அதைக்கண்ட என் நண்பர்கள் அண்ணை! ஏன் இந்த முகவாட்டம்? உங்களுக்கு நேர்ந்த குறைஎன்ன?

கவலை மிகுதிக்குக் காரணமென்ன? என்று பன்னிப் பன்னிக் கேட்பார்கள். அதற்கு நான் ஒன்றும் இல்லை சும்மா இருக்கிறேன் என்று அவர்களுக்காக ஒரு பொய்ச்சிரிப்புச் சிரிப்பேன்; ஆயினும் அவர்களுக்கு சந்தேகம் நீங்காது.

என் உண்மையான மனநிலையை அவர்களிடம் வெளியிடுவதற்கு அவர்கள் அதைப்பறிந்துகொள்ளும் பக்குவ நிலையில் இல்லையே

உன் இருதயத்தில் இஷ்டதெய்வத்தை குடிவை. உள்முகமாகுக! என்ற உபதேசங்கள் சகல உபதேசங்களிலும் மிக மிகத் தலைசிறந்தன என்று எனக்குத் தோன்றுகின்றன.

இதுபற்றி நான் கண்ட அநுபவத்திற்கும் ஆற்றலுக்கும் தகுந்த வாறு சொல்கிறேன்.

இருதயத்தில் இஷ்டதெய்வத்தைச் சமந்துகொண்டிருக்கும் பக்தன் தன் செயலைத் தொலைத்துவிடுகிறான்

அவன் செயல் அவனிடம் விடைபெற்றுக்கொள்ளாமலே சூரியனைக்கண்ட இருள்போல் ஓடிவிடுகிறது

இருதயத்தில் குடிவாழும் தெய்வம், பக்தனே! சகலத்திற்கும் நான் சொல்லுகிறபடியே நட. உன்னைப்பாதுகாக்கவே நான் உன் இருதயத்திலே வந்து குடிபுகுந்தேன் என்று அபயம் அளிக்கிறது

வாழ்க்கையாகிய தீபம் தெய்வீகத்துணையினால் சுடரிட்டுப் பிரகாசிக்கிறதை நிகரிசனமாகக் காண்கிறான் பக்தன்

வாழ்க்கையில் தெய்வீகம் மிளிர்ந்தால்பிறகு இன்பத்திற்கும் ஆனந்தத்திற்கும் அளவுதான் எது.

கற்கண்டின் பாகை பருகினவன் வெல்லத்தை விரும்புவானா? அதுபோல் பக்தன் இஷ்டதெய்வமே பரிபூரண சரணாகதி என்று தெய்வத்தின் திருவாடியிலேயே அடைக்கலம் புகுந்துவிடுகிறான்.

ஸ்ரீ கதிரைமணி மாலை

(பரமஹம்ஸ தாசன்)

* ஆனை முகத்தால். இழந்த தம
தாறு தலைபெற்றாய்! தெய்வ
யானை முகத்தால் தேவர்களுக்
காறு தலைதந் தாய்! † எங்கோ
மானை முகத்தால் ஆறுதலை
அளித்துக் களிக்கச் செய்தாய்! || பே
ராளை முகத்தாய் ஆறுதலை
அடிபேற் கருள லாகாதோ?

(32)

அமுதம் பொலியும் முகமாறும்
அபயத் தருகண் ணீராறும்
இமயம் பொலிபன் னிருதோளும்
எதிர்த்தார் நடுங்கும் தனிவேலும்
அமரர் அணங்கு வள்ளியுடன்
அழகார் மயில்மேல் வாராயோ?
குமரர் அடியேன் கலிதீரக்
குருவே கதிரைப் பெருவாழ்வே!

[33]

ஓயா கலையும் மனக்குரங்கை
ஓருமைப் படுத்தி உண்மைநிலை
சாயா திருக்கும் படியுனது
சக்திச் சுடர்க்கண் தாராயோ?
வாயால், மனத்தால் காணவொண்
வடிவே! கருணை வடிவுடைய
தாயார் உவக்கக் குழந்தையருத்
தாங்குப் கதிரைத் தீங்கனியே!

(34)

சக்திச் சுடர்வேல் தாங்கி, அருட்
சமரால் அகந்தைச் சூர்த்திந்து
முத்திக் கரையைக் காட்டிடுவிண்
முதல்வா! முதிர்ந்த அன்பருளம்

* விநாயகப்பெருமான் உதவியால். வள்ளியம்மையை மணந்து
இழந்த அமைதியைத் திரும்பப்பெற்றது
† தந்தையாகிய சிவபிரானை, தனது இன்முகத்தால்களிக்கச் செய்தது
|| பேராண்மவடிவு

தித்தித் திடவா னமுதளிக்கும்
தேவே! கடையேன் உளப்பொழிலில்
பக்திக் கரும்பை வளர்த்தின்பப்
பயன்தா ராயோ? பரகுருவே!

(35)

இச்சை, கிரியை ஞானமெனும்
இறைநின் சக்தி மூன்றதனுள்
இச்சா சக்தி தனை என்னுள்
எழுப்பி நடன மாட்டுவித்தாய்!
பிச்சைச் சிறியேன். கிரியைதனைப்
பெற்றே. ஞான சக்தியுடன்
உச்சி வெளியிற் கலந்தின்பம்
உறநீ கருணை புரிவதென்றே!

(36)

கதிரும் ஒளியும் போல்ஒன்றிக்
கலையா தென்றும் நிலைபெற்ற
பதியாம் உன்னைக் கூடி உயர்
பரமா னந்த வாழ்வுபெற
விதியாற் சிதைந்த பேசையினேன்
விழைந்தேன்: கருணை புரிவாயோ?
உதயஞானச் செழுங்கதிரா
ஒப்பில் இன்பக் கற்பகமே!

(37)

ஓதி, ஓதி உன்நாம
ஒளியின் பத்தில் மனமொன்றி
சாதி சமயச் சழக்கற்று
தத்துவ வாதப் பேச்சற்று,
நாதி யற்ற மோனத்தில்
அநாதி நானும் தானற்று,
சோதி வெளியில் கலக்க விழையுந்
துணையே தொழுதேன்; அருள்ஜோதி!

(38)

ஒன்றும் வேண்டேன்: உனதின்ப
ஒளிசூழ் ஞானத் திருவடியை
ஒன்றி யென்னுள் காணும்பேறு!
ஒன்றே வேண்டி யுழல்கின்றேன்:
ஒன்றாய்ப் பலவாய்ச் சகலமுமாய்
ஒளிநம் அமுதக் குன்றே! இவ்
வொன்றை ஏழைக் கருளாயேல்.
உய்யும் வகைவே ரென்றுண்டோ!

(39)

[தொடரும்]

எது பூமிதான இயக்கம்

வாக்குத்திறமையை, கிராமத்தில் ஒற்றுமையை, நிறுவுதற்கும்,
பரஸ்பர அன்பைப் பிணைப்பதற்கும், அறிவில்லாதவர்களுக்கு அறி
வைக் கொடுப்பதற்கும், குழந்தைகளுக்குக் கல்வி புகட்டுவதற்கும்
பயன்படுத்துவோமானால்.....

உடலுழைப்பிலும் அடுத்துள்ளவர்களுக்கு உதவிசெய்வதிலும்
கிராமன்மைக்காகத் தேவையுள்ளவர்களுக்குத் கைநிரையத் தான
ங்கொடுப்பதிலும் கைகளை ஈடுபடுத்துவோமானால்.....

சர்வோதய விஷயங்களைக் கேட்பதிலும் கிராமத்தைப்பற்றிய
சர்ச்சைகளிலும் பகவான் பெயரைக் கேட்பதிலும் செவியை ஈடு
படுத்தி எமது அறிவையும் மற்றவர் அறிவையும் வளர்ப்போமா
னால்.....

எமது கிராமத்தில் குப்பை கூளங்களைப் போடாது சுத்தமாக
வைத்திருப்போமானால்.....

நாம் அனைவரும் எழுதப்படிக்கத் தெரிந்துகொண்டு, பகவத்
கீதை, குர்ஆன், பைபிள் முதலியவைகளைப் படித்து ஞானம் பெறு
வோமானால்.....

படிக்கவும் கற்றுத்தரவும் இயலாத ஒரு நபர்கூட கிராமத்தில்
இல்லாதிருக்குமானால்.....

கிராமத்தில் சண்டை சச்சரவு இருக்கக்கூடாது, அப்படிச் சில
முரடர்களிடையே சண்டையிருந்தாலும் அது கிராமத்திலுள்ள நல்
லவர்களால் நீக்கப்படுமானால்.....

கிராமத்தை ஒரு துடும்பமாகக் கருதுவோமானால்.....

கிராமத்தில் செடி கொடிகள், மூலிகைகள் கொண்டநந்தவனம்
நிறுவி கோயிலுக்கு அம்மூலிகைகளின் புதிய சாறு கிடைக்க
எழிசெய்து, கோயிலீக்கப்படுமானால்.....

ஒருவர் மற்றவருக்குச் சிறப்பாகச் சேவை செய்யும் பண்பு ஏற்
படுமானால்.....

இதுதான் பூமிதான இயக்கம்

வினோபா ஜி

ஆயுள்சந்தா ஆதரவாளர்
திரு. S. T. தணிகாசலம், யாழ்ப்பாணம்

பின்வரும் நூல்கள் விற்பனைக்குண்டு

World is God கவாம் இராமதாசர் நல்பதிப்பு	5.50
தபாற்செஷ்டப்பட	4.50
சாதாரண பதிப்பு	8.00
Mother Krishnabai's Renuciation	1.50
கிதைப்பேருரைகள் விஜேபாஜி	

ஆத்மஜோதி நிலையம், நாவலப்பிட்டி.

தர்மஜோதி

பிரம்மஞான மாதாந்தத் தமிழ்ப்பத்திரிகை எல்லாச் சமயத்
தாருக்கும் பொதுவானது. ஆத்மீக எண்ணங்களை மக்களி
டையே பரப்புவதை நோக்கமாகக்கொண்டது,

வருடச்சந்தா 2 ரூபா மாத்திரமே
25, ஜவுளிக்காரத்தேரு. திருவாரூர். தென் இந்தியா
என்ற விலாசத்திற்கு எழுதிப்பெற்றுக்கொள்ளலாம்

RELIGIOUS DIGET

An International Journal Devoted to the Teaching of Prophets,
Sages and Saints of East and West

For the present it will appear Once in Two Months

THE ANNUAL SUBSCRIPTION

Island Rs. 6-00

Foreign 9 sh or 2 dollars

Malaya 6 dollars

Single Copy Re. 1-00

Please Write to:

K. RAMACHANDRA

No. 7, 43rd LANE A VIVEKANANDA ROAD,
COLOMBO.

Hony. Editor, K. Ramachandra,

Printed & Published by N, Muthiah, Athmajothi Nilayam, Nawalapitiya
At Saravara Press, Nawalapitiya 16-3-56